

OLAT NIEUWS

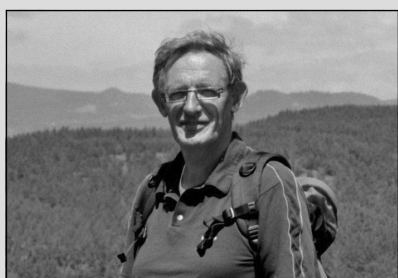
CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 37 • NUMMER 6 • JUNI 2011

*In memoriam:
Jos van den Berselaar*

*De Paastocht is gelopen -
Wim Peters haalt de pijlen op*

Stevensonroute: storm en regen

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
KNAU en NFV (IVV)

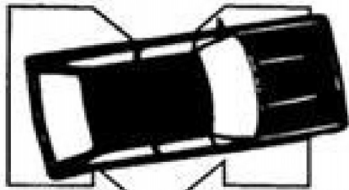

*In dit nummer o.a.
de finale van het verslag
van Piet Jansens over
zijn tocht van
Land's End naar
John O'Groats
(2006-2010)*

CAFE BIJARD
FEESTZAAL
DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040 206 20 19
Langstraat 8 - Leende

Bruiloften
Koffietafels
Recepties
Feestavonden
Warm/koud buffet

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijaart.nl

LOOP EENS NAAR WWW.BAJO.NL DAAR VIND JE INFORMATIE OVER STUDIO BAJO (CARTOONS EN STRIPS EN KARIKATURIST BAJO!

DAARNA NOG EVEN DOOR-LOPEN NAAR WWW.JOOPREICHENFELD.NL (MONOTYPES EN KERAMIEK)

JE KUNT OOK BELLEN VOOR FOLDERS: 073-6123345.

JULIANAWANDELTOCHT

In het grensgebied van Tsjechië en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geofefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website: www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr.: 0228-513538

Email: bertenmien@hetnet.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

Pearl S. Buckstraat 1-B
5491 DG Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden

Graaf van Hornepad

Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen

Met korting voor OLAT-leden

Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website

E-mail: boetiek@olat.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,

Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ

t/m 15e van de maand

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Berselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Nijmegen: vierdaagse verzorging OLAT	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; KWD/Kempenland		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
In memoriam: Jos van den Berselaar	Joop Wesseling	7-8
Van de bestuurstafel	Ad van Asten	9
Onze jarigen; Ledenadministratie	Jet van den Berselaar-Dreesen	10
Paaswandeltocht Asten	Ad van Asten	11-12
Prikbord		13
LPS: nieuws & uitslagen, stand clubkampioenschap	Ad van Asten	14-15
LPS: schema clubkampioenschap & prestatie-/wedstrijdwandelen	Ad van Asten	16
De Nacht van Loon op Zand	Willy Timmermans	17-18
Clubreis Hamoir - Durbuy vol 'ups en downs'	Ad van Asten	19-22
Van Land's End naar John O'Groats: de laatste loodjes (7)	Piet Jansens	23-26
In de voetsporen van Stevenson (2)	Kees van Vessem	27-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

NIJMEGEN: vierdaagse verzorging OLAT

Vanaf zondag 17 juli nemen weer 45.000 wandelaars bezit van Nijmegen. Vanaf dinsdagmorgen 19 juli is het een grote wandelfamilie met maar één doel voor ogen: op vrijdag 22 juli moe maar voldaan over de via Gladiola als held en heldin de finish te bereiken.

Velen zullen zich melden bij Hein en Mia in de Ganzenheuvel en hun smalle bedje opmaken om er in de korte nachtjes toch nog wat rust te vinden. Aan Hein zal het niet liggen, als gastheer zal hij weer de hele week in de weer zijn om alles op rolletjes te laten verlopen. Na het ontbijt, 's morgens in alle vroegte, zal ook straks onderweg de vertrouwde OLAT-verzorging weer klaar staan met frisdrankjes, zuivel of koffie en thee en zelfs een heerlijke koek om de lekkere honger te stillen. En als altijd hebben zij een heerlijke soep van de dag in de aanbieding. Alles tegen een redelijke prijs.

De bezetting van de OLAT-verzorging zal in verschillende samenstelling zorgen dat de service aan de wandelaar als vanouds zal functioneren.

Alle deelnemers veel succes gewenst!

Dinsdag 19 juli vindt u de OLAT-post voor Oosterhout 30-40-50 km, vanaf 7.00 uur tot 15.30 uur

Coltivare, Oosterhoutsestraat 89a, Oosterhout

Woensdag 20 juli staat de OLAT-post bij Alverna 30-40-50 km, vanaf 4.00 uur tot 11,30 uur

P-plaats inrit St. Frans, Heumenseweg Alverna

Donderdag 21 juli staan wij bij Bredeweg 40 en 50 km (geen 30 km), vanaf 6.00 uur tot 15.30 uur
Grafwegen 22, Part. terrein links bij familie Schoofs

Vrijdag 22 juli staat OLAT net voor Overasselt 30-40-50 km, vanaf 3.45 uur tot 11.00 uur.

Kasteelsestraat, berm t.o. huisnr 12 Overasselt

Herenteam: Ben van der Velden, Kees Punselie, Jo Lepoutre en Jack Klumpkens (4 dagen present) en Toon van Boxtel (op dinsdag en vrijdag)

Damesteam: Mia Dielissen (di, wo, vr), Sjaan Verbakel en Corrie vd Wetering (di en do), Mieke van Boxtel, Toos Schoonus en Corrie van Loon (di en vr), Corrie vd Zwaluw en Tanny vd Ven (wo en do), Myriam vd Berg en Margriet Jansen (wo)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
14 juni	De Beckart
21 juni	't Riethof
28 juni	Oud Rooy
5 juli	Den Toel
12 juli	De Beckart
19 juli	't Riethof
26 juli	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
14 juni	Over het boerenland	Boerderijterras Het Venster, 0412-455992 Vinkelsestraat 84, 5383 KM Vinkel
28 juni	Brandtoren-route	Taverne De Oude Brandtoren, 0497-620311 Burg. Willekenslaan 2, 5541 NA Reusel
12 juli	Langs Maas en Swalm	Hotel Roermond, 0475-316548 Stationsplein 9, 6041 GN Roermond Eindpunt: station Swalmen
26 juli	Keelgras-route	Bavaria Brouwerijcafé Morees 0499-425585 Heuvel 5, 5737 BX Lieshout
9 aug.	Achter d'n Berg	Restaurant De Vrije Teugel, 0413-263088 Bedafseweg 22, 5406 TM Uden
23 aug.	Frambozen-wandeling	Bezoekerscentrum Mijl op Zeven 0495-641497

CLUBREIZEN 2011

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen; bij de weekendreis ook het verblijf (meestal in jeugdherberg). Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Behalve bij het weekend is er altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2011

25 juni	GR 57	Weris - Hotton	21,2 - 16,5 km
20 aug.	GR 15	Eupen - Spa	18,8 - 16,6 km
24/25 sept.	Eifel	Niederzissen - Bad Neuenahr	18 km
		Mayen- Niederzissen	20 km

Inschrijven voor deze weekendreis kan t/m 31 mei

Weekend gaat alleen door bij voldoende deelname

22 okt.	GR 14	Malmedy - Basse-Bodeux	23,6 - 20,0 km
---------	-------	------------------------	----------------

Inschrijfgeld: Leden Niet-leden

dagtochten	€ 23,00	€ 27,00
weekend	€ 62,00	€ 72,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven: Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar giro 706801, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. U kunt van woensdag- tot vrijdagavond voor vertrek informeren of dit het geval is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son (carpoolplaats A2), Leende, Keldonk en Helmond.

Zorg voor een geldig grensdocument!

Voor (uitsluitend) bagage en kostbaarheden is een excursie-verzekering afgesloten.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775
toon.van.wordragen@ziggo.nl

KWD / KEMPENLAND

De **KEMPISCHE WANDEL DAGEN** hebben een recreatief en educatief karakter. Vanuit Geldrop worden voor elke dag drie wandelroutes uitgezet langs akkers en weilanden, maar vooral door prachtige natuurgebieden met loofbossen, vennen en heidevelden. Kenmerkende plaatsen in de oostelijke Kempen zijn Nuenen, Heeze-Leende en Mierlo. Deze dorpen zijn om beurten als rustplaats in de dagetappes opgenomen.

Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Onderweg zijn meerdere wagen- en horecarusten gepland.

Datum: 5, 6 en 7 augustus

Startplaats: Sportcomplex De Kievit
Linze 13, 5667 AH Geldrop

Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur
	25 km	07:00 - 11:00 uur
	15 km	07:00 - 12:00 uur

Kosten bij voorinschrijving, tot 1 juli (c.q. na 1 juli):

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 5,00 (6,50)	€ 3,50 (4,50)	€ 2,00 (2,50)
lid KNBLO of NWB	€ 6,50 (8,00)	€ 4,50 (5,50)	€ 2,50 (3,00)
niet-leden	€ 8,00 (9,50)	€ 5,50 (6,50)	€ 3,00 (3,50)

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan online op de website www.olat.nl of via het secretariaat van de KWD:

Mia Dielesen, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
06 44756978, kwd@olat.nl

Overnachten: De organisatie kan u overnachtingsmogelijkheden bieden in de sporthal en wanneer u wilt kamperen is er een kampeerterrein opgezet nabij de sporthal waar u uw tent of caravan kunt plaatsen.

Voor overnachting bij particulieren kunt u informatie vragen bij Hein Lenders: tel. 06 12074473.

Voor overnachting in een hotel kunt u informatie vragen bij VVV-Kempenland.

KEMPENLANDTOCHT

De KWD valt ook dit jaar deels samen met de Kempenlandtocht voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km).

Contactpersoon is hier Ad van Asten, kempen@olat.nl

De start is vrijdagavond 5 augustus in de kantine van de Kynologenclub, naast de sporthal. Voorinschrijven kan tot 15 juli (zie prijzen hieronder). Daarna betaalt men een toeslag van € 6,-.

110 km	start 20:00 uur	€ 24,-	OLAT-leden € 6,- korting
80 km	start 23:00 uur	€ 19,-	OLAT-leden € 4,- korting

De verzorging is ingesteld op een tempo van 5 à 8 km per uur. Verdere informatie is te vinden op www.olat.nl.

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters (*lid*), Pierre Emans (*lid*), Ad van Asten (*lid*), Boetje Huliselan (*bestuursafgevaardigde*)

Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten 0499-473767

lps@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Willem Schoonhen, Joop Wesseling, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@ziggo.nl
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Bortel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Marinus van Roosmalen, 0413-475467
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Jo Willems (*Winterseries & Paastocht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*)
Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*)
Ben vd Velden, Cees Punselie, Jo Willems (*Nijmegen*)
Kees van Vessem (*Grenzeloze Tocht*)

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Vice-voorzitter

Boetje Huliselan

Kerkweg 39
5266 BA Cromvoirt
06-13176518
b.huliselan@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars

Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
a.ketelaars@olat.nl

penningmeester@olat.nl

bank (OLAT) 13.82.11.736 of

giro (OLAT) 17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT

1e Secretaris

Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Toon van Wordragen, Kees van Vessem

IN MEMORIAM: JOS VAN DEN BERSSELAAR

Zoals wij jullie per brief hebben laten weten, is op 10 mei jl., na een jaar van strijd tegen een hersentumor en na vele dapper ondergane behandelingen, overleden onze dierbare wandelvriend en penningmeester van onze vereniging Jos van den Bersselaar. Tijdens de afscheidsdienst op 16 mei heeft onze voorzitter, Joop Wesseling, namens wsv OLAT de familie en vrienden van Jos als volgt toegesproken.

houding van OLAT op orde was en bleef. Na een groot aantal jaren, waarin Hein Lenders de financiën perfect beheerde, maar er toch behoefte was aan een tweede man, was zelfs Hein overtuigd van de uitstekende kwaliteiten van Jos. Je was vereerd toen je in 1998 benoemd werd in het bestuur, eerst als tweede penningmeester en vervolgens tot eerste. Je hebt deze functie tot op het laatst met buitengewoon grote inzet vervuld, waarvoor het bestuur en de leden je zeer erkentelijk zijn. Als penningmeester gaf je het bestuur geen millimeter ruimte en dat blijkt ook wel, even had je geen tijd om je er mee te bemoeien en onmiddellijk schrijven we in 2010 een slecht jaar.

Lieve Jet, familie en vrienden van Jos,

Als voorzitter van de wandelsportvereniging OLAT sta ik hier met een dubbel gevoel. Jos, je bent zo dichtbij maar ook zo ver weg. Ik ben bedroefd en verslagen door het veel te vroege afscheid dat ik vandaag met jullie moet nemen van **JOS VAN DEN BERSSELAAR**. Maar daarnaast vind ik het een voorrecht dat ik binnen onze vereniging zoveel jaren heb mogen samenwerken met een bijzonder mens. De manier waarop jij en Jet met elkaar en met ons zijn omgegaan met jouw ziekbed, heeft bij ons grote bewondering en diep respect opgeroepen.

De eerste ontmoetingen met Jos kwamen tijdens de voorbereiding voor de Kempische Wandeldagen. Ik heb altijd graag samengewerkt met mensen die van aanpakken weten en de dingen benoemen zoals ze zijn. Eerst samen de besluiten nemen en dan nog graag even samen zitten en met heel iets anders bezig zijn. Zaken bespreek je binnen de vergadering. Jos hield niet van naakten. Met Jos kon je best een geintje maken, maar dan wel als alles geregeld was.

Jos hield zich binnen onze vereniging bezig met de financiën, of liever gezegd: Jos zorgde dat de huis-

Later leerde ik Jos nog beter kennen; met elkaar deelden wij de dagelijkse werkzaamheden die komen kijken bij een club van bijna duizend leden. Dan leer je pas inzien hoe consequent een penningmeester moet zijn in het algemeen beleid. Het gaat er niet om of het dubbeltje goed besteed wordt, maar dat iedereen binnen de club op gelijk niveau kan steunen op dezelfde beginselen. Jos was vakbekwaam in zijn oordeel en dat heeft hem geliefd gemaakt, zowel binnen als buiten het bestuur van OLAT.

Je was een verenigingsman pur sang, en dat blijkt ook wel uit de volgende feiten. Wij hoeven de notulen van onze jaarvergaderingen er maar op na te slaan en telkens lezen wij daarin met hoeveel inzicht alles is weergegeven. Een openbaring voor de leden van de kascommissie werd het wel eens genoemd, als de aangewezen leden een avondje bij Jos en Jet op visite waren geweest. Dat er zoveel komt kijken om een vereniging op gezonde benen te laten lopen, hadden we nooit durven denken. Wij hebben het nu met eigen ogen gezien. En, dat bewerkstelligde Jos allemaal in zijn vrije tijd, gewoon naast zijn dagelijkse baan.

Jos was niet alleen penningmeester bij OLAT, maar ook zorgde hij ervoor dat het inschrijfbureau van onze winterserietochten kon functioneren. En wat dat inhoudt heb ik de laatste maanden maar al te goed zelf moeten ervaren. Zorgen dat de stempels voor de verschillende disciplines aanwezig zijn, dat er voldoende kleingeld in de kassa's zit als 's morgens de wandelaars met grootgeld het inschrijfgeld willen betalen. Vaststellen hoeveel deelnemers er op iedere afstand van start zijn gegaan en dan iedere keer weer mogen vaststellen dat het kasgeld nog klopt ook. Een praatje maken met die en die en problemen sussen als niet alles loopt als voorzien. Zorgen dat er diabeelden zijn van voorgaande tochten om wandelaars daarmee in verwondering te brengen hoe mooi de wandelingen bij OLAT zijn.

Maar het mooiste van alles vond Jos toch wel het telefoontje dat hij zo omstreeks drie uur kon verwachten, als de gastheer op de controlepost meldde dat hij opgehaald wilde worden. Dat liet Jos aan niemand anders over. En als hij dan tegen vijven samen met 'gastheer Jan' weer terugkeerde naar de finish, waren het de beste maatjes.....!

Dan was er ook nog ons jaarlijks vrijwilligersuitje. Niemand beter dan Jos (en natuurlijk Jet) had daarbij altijd het juiste gevoel als de keuze voor die of die activiteit gemaakt moest worden. Wat hebben wij dan ook mogen genieten van die bijzondere plekjes waarvoor Jos de afspraken had gemaakt en op de dag zelf was alles tot in de puntjes geregeld. Het bleef niet bij een jeneverwinkeltje in Hasselt, ook dronken wij een glaasje van broeder Isodoor in Berkel-Enschot. Evengoed speelden wij een partijtje boerengolf of gingen wij op bezoek bij de Ecoboer hier een eindje verderop. Wij weten dat wij dit alles gaan missen, maar wij zijn Jos, samen met Jet, dankbaar dat ze dat alles telkens met zo'n persoonlijk tintje voor ons hebben willen organiseren.

Jos was ook onze man die de hechte band tussen OLAT en onze Belgische zusterclub Milieu 2000 op een bijzonder plan hield. Als Bourgondiër, die hij was, wist Jos altijd feilloos aan te voelen hoe onze Belgische wandelvrienden het best van plannen of andere vormen van samenwerking waren te overtuigen. Dat heeft ervoor gezorgd dat wij nu na twintig jaar samenwerking nog steeds kunnen bogen op een bijzondere band met Milieu 2000 en dat niet uitsluitend op wandelgebied. De persoonlijke noot die Jos in de samenwerking tot stand wist te brengen, kwam elk jaar weer tot uiting tijdens de paar uurtjes vooraf die door de beide clubs werden benut om de weg te effenen voor een ongerepte overgang tijdens de diverse edities van de Grenzeloze Tocht. Jos en Jet verrasten onze vrienden in Eindhoven met een korte onderbreking, toen deze afgelopen zomer de door

OLAT gemarkeerde Airbornewandeltocht van Lommel naar Arnhem liepen als eerbetoon aan de Geallieerden. Helaas kon Jos er niet meer bij zijn toen in november de wandeling werd voltooid. Symbolisch gesproken, lag dit voor Jos toen al een brug te ver.

Dan kunnen wij ons nog de vraag stellen: was Jos wel een groepswandelaar? Een selecte groep binnen onze vereniging weet daar het antwoord op. Jos was niet iemand die dagelijks de rugzak pakte en op stap ging. Hij was er ook de man niet naar om op gezette tijden aan georganiseerde wandelingen deel te nemen en zeker niet om in de massa, achter elkaar, de paden te verkennen. Toch kennen we Jos van de winterserie waar hij samen met zijn hondje en een even grote stok snel over het parcours ging.

De commissies mochten ook rekenen op de brede belangstelling van Jos bij de organisatie van hun wandelactiviteiten. De Avond wandelvierdaagse in Rooi bijvoorbeeld kon vast op zijn aanwezigheid rekenen en voor de goede vorm wandelde hij dan samen met Jet een aardig eindje mee door die mooie omgeving.

In al die jaren die Jos lid is geweest van onze vereniging, liet hij de clubreis naar de Ardennen of Eifel niet voorbij gaan. Ook door de belemmering dat er geen hondjes mee mochten in de bus liet hij zich niet tegenhouden. In alle vroegte pakte hij dan de trein naar Weert en daar was dan voor hem en zijn hondje een plekje in de bus te vinden. In het startcafé had Jos altijd alle tijd en als dan alles naar wens afgewikkeld was, vertrok hij meestal als allerlaatste. In een stevig tempo wist hij 'de recreanten' binnen afzienbare tijd in te halen. Met zijn humor en optimistische kijk op het leven, wist hij dan iedereen te overtuigen dat het nog maar een "endje" was naar de finish. Een vaste groep wist wel beter. Zij zetten er altijd van het begin af aan stevig de pas in om aan de finish niet verrast te worden door die 'eenling' Jos, die daar dan meestal al op hun komst zat te wachten. Hoe Jos daar dan was gekomen, bleef altijd een raadsel. Maar de gezelligheid die er telkens heerste als ook de anderen binnenkwamen, zal voor altijd een maat blijven voor de bijzondere band die er is ontstaan tussen Jos en clubreizen.

Lieve Jet, familie en vrienden van Jos. Namens wandelsportvereniging OLAT betuig ik je onze grote dank en diep respect voor alles wat je voor onze vereniging hebt gedaan. Jouw enthousiaste inzet, je positieve instelling, je bruisende levenslust, dat willen wij ons graag blijven herinneren. OLAT was en is jouw club. Jet, blijf je altijd welkom voelen binnen onze club, wij willen en kunnen jou niet missen. Jos bedankt en vaarwel.

-Joop Wesseling-

VAN DE BESTUURSTAFEL

SUCSESJE VERPLICHTE AFDRACHT AAN WANDELBOND

Nadat OLAT op de regiovergadering van Brabant-Zeeland haar ongenoegen bekendmaakte over de verhoging van de verplichte afdracht per lid, hebben ook anderen aangegeven dat zij deze verhoging niet zien zitten. De motivatie daarbij was de in 2007 gedane belofte om de afdracht voor 5 jaar vast te leggen.

Omdat op de bondsvergadering in mei meerdere regio's tegen de verhoging hebben gestemd, is besloten de aangekondigde verhoging pas vanaf 2013 te laten ingaan. OLAT is blij met dit besluit.

OLAT VRIJWILLIGERSDAG

De OLAT-vrijwilligersdag voor 2011 is nu definitief vastgelegd voor zaterdag 10 september. Aan de commissies is verzocht de namen op te geven van de vrijwilligers die in het afgelopen jaar hebben meegewerkt aan de activiteiten.

Aan de hand van deze opgave wordt door het bestuur een uitnodiging naar betrokkenen gestuurd met het verzoek per omgaande aan te geven of zij aan de vrijwilligersdag zullen deelnemen. Bij het aantal personen dat kan deelnemen zijn wij aan een maximum gebonden. Dus hier geldt: die het eerst komt, die het eerst maalt.

STEMPELBRIEVEN OLAT-WANDELPADEN

Zoals bekend heeft OLAT drie wandelpaden in eigen beheer: Airbornepad Market Garden, het Graaf van Hornepad en het Hertog Hendrikpad. Alle overige paden die oorspronkelijk een OLAT kenmerk droegen zijn afgestoten of vervallen. Voor de drie OLAT-paden is een stempelbrief in omloop, ofwel bijgeleverd in het boekje of te downloaden via internet. Op de oudere stempelbrieven kan inmiddels foutieve informatie staan.

Alleen voor het bewandelen van het Airbornepad kunt u een embleem bestellen. Voor het Hertog Hendrikpad en het Graaf van Hornepad bestaat alleen een oorkonde.

De nieuwste stempelbrief vindt u op de website:
www.olat.nl/wandelpaden.

HET NIEUWE OLAT-LOGO VANAF JULI IN GEBRUIK

Dit is het dan, ons nieuwe logo. Het is ontworpen door Cyndy van Woudenberg, beeldend kunstenaar. Cindy is de dochter van Kees en Truus van Vessem.

Met de drie poppetjes in de cirkel brengt Cyndy de veelzijdigheid van onze wandelsportvereniging tot uitdrukking. Lange afstand, prestatie- en groepswandelen gaan hierin ook samen. Bovendien kan de wandelsport individueel worden beoefend. Dat komt tot uitdrukking als u ze afzonderlijk ziet, elk in een iets andere kleur. Ook zijn het seksloze figuren,

uitdrukkend dat bij OLAT zowel mannen als vrouwen actief zijn.

Onze website, ons clubblad en ons nieuwe briefpapier zullen als eerste het nieuwe logo dragen. Later zullen de overige zaken geleidelijk worden aangepast.

NIEUWS KORT

Voorinschrijving IWE Weert

Vorige maand keken wij nog pessimistisch naar de inschrijvingen voor ons wandelweekend in Weert op 4 en 5 juni. Op dit moment is het woensdagavond 18 mei, nog 2 dagen voor sluiting van de voorinschrijving.

Gelukkig is in de laatste twee weken de belangstelling flink toegenomen en is de stand momenteel 52 voorinschrijvingen. Dat is weinig lager dan in 2009. Wel is duidelijk dat het vervroegen van de 100 editie van de Centurion race in Engeland ons flink parten speelt wat deelname op de 100 EM/24 uur betreft.

In ons volgende boekje alles over ons evenement in Weert. Kunt u niet wachten, dan vindt u de uitslagen op onze website.

Boetje Huliselan stopt

Boetje heeft ons onlangs laten weten te gaan stoppen als bestuurslid bij OLAT.

Boetje is binnen het bestuur aangewezen als vertegenwoordiger van de snelwandelsport. Zijn terugtreden zal dan ook een zwaar verlies zijn voor deze tak van sport bij OLAT, zeker omdat Boetje altijd een vurig pleitbezorger voor het snelwandelen is geweest binnen en buiten het bestuur.

Boetje Huliselan is tot dit besluit gekomen omdat hij binnenkort op het CIOS afstudeert als allround wandeltrainer. Vanwege stage en andere activiteiten houdt Boetje nu onvoldoende tijd over om zich vooral in de avonduren bezig te houden met bestuurlijke taken.

Boetje heeft toegezegd nog tot 1 september aan te blijven. Kent u iemand die bij OLAT in zijn bestuurlijke voetsporen wil treden, meldt het ons dan.

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JUNI		
16-6	Ingrid Macare	Eindhoven
16-6	Marijke Schreurs	Eindhoven
16-6	Mirelle van de Oetelaar	Sint Michielsgestel
16-6	Mary Jansen - Zoetmulder	Vessem
18-6	Henny Bakermans	Geldrop
19-6	Jos van Horrik	Heeze
20-6	Jan van de Ven	Schijndel
20-6	Lambert Rooskens	Tegelen
21-6	Cor Broerse	Leerdam
21-6	Sonja Schokker	Sint Oedenrode
21-6	Ine van Houtum	Heeswijk Dinther
21-6	Loes Smetsers	Asten
22-6	Nelly Koenders	Erp
22-6	Mieke de Jong	Berlicum Nb
22-6	Furgil Steffens	Eindhoven
22-6	Otto Ahlers	Eindhoven
22-6	Jo van Hak	Best
23-6	Joop Reichenfeld	's-Hertogenbosch
23-6	Jo Oostvogels - Watzeels	Prinsenbeek
23-6	Rien van Ginkel	De Bilt
23-6	Annie van den Dungen	Heesch
24-6	Herman Lieven	's-Hertogenbosch
24-6	Leny Hendriks	Deurne
24-6	Herman Haijkers	Eindhoven
24-6	Helena Lankreijer	Veldhoven
24-6	Wilma Hendriks	Valkenswaard
25-6	Evert Morren	Epe
25-6	Jeannette van Boerdonk - Verbakel	Keldonk
25-6	Thea Arts	Volkel
26-6	Harrie Steenbakkers	Breugel
26-6	Tonny Neerven - van Extel	Beek En Donk
27-6	Miet van Cranenbroek	Nederweert
27-6	Marion Konings	Sint Oedenrode
27-6	Wim Peters	Veghel
28-6	Wilma Petersen	Sint Oedenrode
28-6	Wim Dirks	Rosmalen
28-6	Peter van Cuyck	Mechelen
28-6	Marry van Wijk	Sint Oedenrode
28-6	Madge Verleun	Veldhoven
28-6	Leo van den Dungen	Heesch
29-6	Martijn Vos	Waalre
29-6	Jo Hendriks	Boxmeer
29-6	Job van Mil	Sint Oedenrode
29-6	Hennie van der Haring	Moergestel
29-6	Diny van de Wiel	Eindhoven
30-6	Riek Arfman - van Gameren	Tiel

JULI		
1-7	Bert van Schijndel	Best
1-7	Gerard Kremers	Vlijmen
1-7	Leny van Es - van der Ree	Rotterdam

2-7	Inger Havinga Drost	Zeist
2-7	Maria Stortelder	Maarheeze
3-7	Noor Wijkman	Eindhoven
3-7	Huub Raymakers	Oss
4-7	Peer van Ool	Veldhoven
4-7	Gerrit Legierse	Mierlo
6-7	Jacques van Griethuyzen	Hazerswoude Dorp
6-7	Tiny van Alphen	Mariahout
6-7	Toiny van Woensel	Oost West En Middelbeers
6-7	Mario Morre	Sint Michielsgestel
7-7	Jan Rodenburg	Sint Oedenrode
8-7	Ad van Vugt	Leende
8-7	Hans Janssen	Sterksel
9-7	Marian Post	Utrecht
9-7	Jo Arts	Boxtel
10-7	Riek de Coninck - van Rooy	Veldhoven
10-7	Frances Rouppe van der Voort	Eindhoven
10-7	Wil Rieken	Doorwerth
10-7	Pieter Hulsen	Sint Oedenrode
11-7	Riet Benjaminsen - van Kessel	Eindhoven
11-7	Ria Peijnenburg	Eindhoven
11-7	Ad Koertjes	Zevenaar
11-7	Ardie van Bakel	Sint Oedenrode
12-7	Ed Nieuwendijk	Oisterwijk
12-7	Marijke Rijkers - Tromp	Valkenswaard
12-7	Mariet Broekmans	Deurne
12-7	Bert Timmermans	Veghel
12-7	Jan Swinkels	Oploo
13-7	Ronald Iliohan	Utrecht
13-7	Theo van de Ven	Boekel
14-7	Martien van Achterberg	Breda
15-7	Jan van de Zanden	Mierlo
15-7	Paul Canters	Helmond
15-7	Rita van den Bosch	Somerem
15-7	Ad van Asten	Son

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirantlid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigings-orgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

*Mevr. Anneke van Helvoort,
Horstakker 2, Erp*

AANGEMELD ALS LID:

*Dhr. Jan Ras en Mevr. Carine Govers,
Soerendonk
Dhr. Kees Keetels, Schijndel*

OVERLEDEN

*Dhr. Johan van Leeuwen, Eindhoven
Dhr. Jos van den Bersselaar, Eindhoven*

Op 28 april is in zijn slaap overleden

Johan van Leeuwen

Johan werd pas op gevorderde leeftijd lid van OLAT. Daarna heeft hij nog bijna 10 jaar samen met ons genoten van veel ontspannen wandeltochten.

Wij hebben Johan leren kennen als een zeer aimabel persoon, Hoewel Johan geen ambities had om een top wandelaar te worden, konden wij hem meestel treffen in gezelschap van Hanny Klumpkens.

De Vierdaagse van Nijmegen was voor Johan een topevenement en samen met Jack werd daar wandelend de tijd overbrugd die Hanny daar nodig had voor haar 50 km.

Johan had belangstelling voor het wel en wee bij de vereniging en hij liet geen jaar voorbij gaan zonder bezoek aan onze jaarvergadering.

Ondanks zijn hoge leeftijd stond Johan nog met beide benen op de grond. Het verlies van zijn vrouw, twee maanden geleden, heeft hem nu geveld.

Wij blijven Johan in onze herinnering bewaren.

Namens het bestuur wsv OLAT,
-Ad van Asten-

Ook de naaste omgeving biedt elk wat wils

Op 2de Paasdag zijn Dini en ik al vroeg uit de veren en omstreeks zeven uur arriveren wij in Asten op de Markt. Joop en Lies zijn er ook al en een gedeelte van de verzorgingscrew houdt zich bezig met rustig afwachten wat er vandaag op hen af zal komen. Bert is eveneens present, hij is onze steun en toeverlaat uit deze contreien. Hoe lang is dat alweer geleden dat hij samen met zijn vrouw Tonny de scepter voerde over de verzorging? Dat was nog in de tijd dat de faam rond ons verzorgingsteam tot grote hoogte steeg. En tot op de dag van vandaag kunnen wij nog stellen dat de OLAT-verzorging een van de visitekaartjes van onze club is.

De eerste wandelaars komen binnen-druppelen en krijgen vast hun kaartje. Aan de inschrijftafel krijgt Dini vandaag hulp van Maria en Mia. Er zijn veel bekenden die ik gisteren al via internet had opgespoord als deelnemer aan de Kennedymars in Sittard. Opvallend hoe fris de heren er vanmorgen al bij lopen.

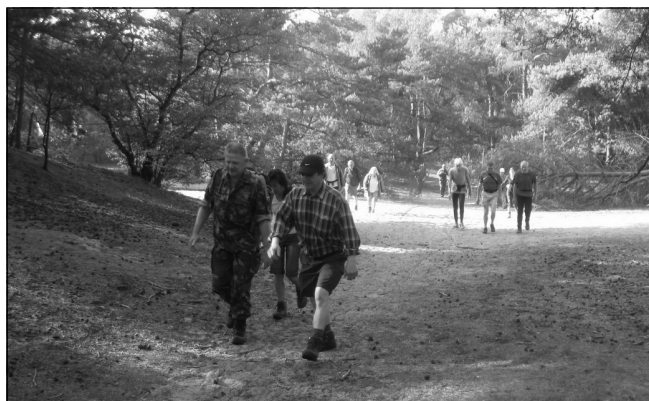
Ik heb een kaartje op zak voor 30 km wandelplezier. Ik ben even na de grootste drukte vertrokken en volg op korte afstand de rij wandelaars die door de nog bijna verlaten straten van Asten trekt. De molen laten wij links liggen en na het viaduct kan het spel met de natuur beginnen. Wij duiken de bospaden in en dat

worden al vlug zandpaden die ons door het bosgebied leiden.

Iemand met waarschijnlijk veel haast heeft een pijl gemist en de hele horde gaat er achteraan. Als ik hetzelfde heb gedaan komen de eersten alweer terug. Even zoeken en jawel, tussen het jonge groen wijst een gele pijl schuin naar links de goeie kant op.

Onze fotograaf Noud heeft gebeld dat hij nog steeds sukkel met zijn hiel en dat hij beslist niet mag wandelen in Asten. Hij zag mij liever niet als zijn assistent, maar nood breekt wet. Een eerste probeersel, met zandheuveltjes

op de achtergrond, komt toch aardig over. Die andere assistent trof ik nog aan het eindpunt. Daar zat hij een terrasje te pikken, als doktersassistent zou ik het welhaast willen noemen. Maar zonder grapjes: hij heeft wel een paar foto's ingestuurd en Mirjam deed ook haar best als assistente.

Alles bij elkaar is het toch een flink bos en dan zijn wij niet eens tot aan het Prinsenmeer geweest. De mensen denken dat deze Paastocht is verzonnen door Ad Verbakel. Maar niets is minder waar, dat hebben de Marsmannetjes gedaan. Servee heeft zo'n apparaatje en in die vele uurtjes dat hij toch niet in Helmond hoeft te zijn, bespiedt hij de omgeving daar op afstand. Je moet wel doorgestudeerd hebben om het allemaal te weten, maar zo op het eerste gezicht heeft hij er wel kijk op.

Wij komen bij de eerste verzorgingspost, vandaag ook het centrale punt.

Het is er behoorlijk druk en een paar mensen mogen direct op de foto. Sommigen gaan zelfs poseren en dan weet je dat ze het op prijs stellen dat je ze in beeld brengt. Onder het genot van een bekertje chocolade even een praatje maken met Betsie en Job en ook Dirk is present. Dan tref ik ons

kersverse erelid, samen met Jan op een bankje. En waar praat je dan op zo'n zonnige, vroege maandagmorgen over? Over het weekend natuurlijk. Toon en Jan stappen op en ik blijf nog even rondhangen; vandaag tijd genoeg. Vervolgens moeten we een kort stukje terug en dan een fietspad op. Wij komen langs een boerderij die geschikt is gemaakt om er te kamperen

en stunts uit te halen tussen de bomen. Dan volgen we een doodlopend straatje. Dat is beslist het oorspronkelijke Oostappen met een paar oude pandjes en een omgeving die bij de wandelaars zo langzamerhand overbekend is als het kerstbomenbosje. Op en neer langs de Oostappense Aa is daarna dan het enig juiste vervolg.

De 10 km-wandelaars hebben ons bij de rustpost al verlaten en nu gaan ook de wandelaars op de 15 km hun eigen weg. Wij op de 30 km gaan dan nog zo'n anderhalve kilometer gelijk op met de 20 en de 40.

Ons wordt de weg gewezen naar de Brouwhuissche heide, die ook weer in verschillende benamingen is onderverdeeld. Maar hoe we ons ook wenden of keren, de paden blijven van zand en de bomen van hout. Een fietspad met een picknickbank was voor Parcifal en Arno een mooie kans om hun verzorgingswagen te stallen.

Wij dolen daarna nog verder rond door gelijksoortig bosgebied. Een lust om hier te mogen wandelen, omgeven door het nog jonge lentegroen en uitbundig fluitende vogels.

Ergens op dit oorspronkelijk heidegebied ligt de Bikkelhoeve. Of dat iets met het verderop gelegen gebied De Bikkels te maken heeft, kan ik niet achterhalen. De begroeiing is ook heel anders dan de betekenis van het woord bikkels. Hier betreft het een uniek en tamelijk uitgebreid gebied met jeneverbessstruiken, terwijl het woord in de richting gaat van een zeer oud volksspel.

De camping waar wij even later omheen wandelen is vol vertier. Hoe kan het anders met dit mooie weer. De Marsmannetjes hebben verder nog een mooi groen slootje ontdekt om langs te wandelen en dan komen wij weer wat aarzelend terecht in de bewoonde wereld. Hier wordt nog landbouw beoefend.

Wij naderen Vlierden via het Schout-eind en de eerste ontmoeting met Vlierden is een tennisaccommodatie. De enige horeca in het dorp is van-

daag afgehuurd door OLAT. Het is prima terrasweer. Servee vertelt nog eens honderduit over zijn ervaring tijdens de Kennedymars en hoe hij samen met Boetje als tweede over de streep ging. Mart en Mariet vinden het fantastisch om hier te zitten en mensen te ontmoeten die normaal geen tijd hebben om te pauzeren. Voor het eerst maken zij ook kennis met Bart Lutke Schipholt, al jaren een geheim wapen bij Kennedymarsen als het om presteren gaat. Bart belooft dat hij een volgende keer zal inschrijven in de wedstrijdklasse. Onze parkoersmanager komt nog even aanlopen en ziet dat alles onder controle is. 'Dan ga ik alvast wat pijlen ophalen waar ze niet meer nodig zijn', zegt Ad en weg is-ie weer.

Miet en Toon zijn ook aan het uitwaai-eren en ik ga bij hen zitten. Daar wordt nog eens breeduit nagekaart over onze ervaringen tijdens de clubreis. Wij lachen er mee en hadden deze prachtige tocht niet willen missen. De volgende ronde zijn we weer van de partij en verheugen ons al op het slot, dat wij nu hebben gemist. Bij Thijssen is het een gaan en komen, de meeste afstanden doen het café aan en de langste afstand zelfs twee keer. Ik heb er hier al ruim 16 km opzitten, dus ik ben al over de helft. Wij besluiten samen naar de finish te wandelen, want de route loopt verder toch gelijk op.

Voor de laatste uitbreiding van het dorp is zo te zien wat akkerbouw opgeofferd en gaat de herinnering daaraan verder in de straatnamen. In de verte vangen wij ook nog een schim op van het torentje van Sint Willibrord bij Deurne. Een heus stoplicht geeft ons vrije doorgang bij een verkeersweg. Aan weerszijden staan fotoapparaten om wat bij te verdienen als er niet gestopt wordt.

De bossen hebben wij vandaag zo'n beetje gehad, maar zandpaden en zelfs een flinke sloot zijn wel beschikbaar. Wij wandelen een heel eind langs zo'n sloot en steken bij een stuw over. Mooie kans om even te rusten en wat te drinken. Ja, Miet is nog steeds de wandelmanager!

Wij komen nu rechtstreeks uit bij de centrale verzorgingspost. Nog steeds een drukte van belang. Wim Peters heeft ook dienst en heeft al de nodige pijlen verzameld. Cor Verschuijten is met de vrouw op stap en heeft vandaag geen haast, maar dat hij geen Kennedymars meer zal lopen, is nog geen gelopen zaak!

Dan begint de laatste etappe naar de finish. De meeste wandelaars hebben hier even moeite met het taalgebruik in de routebeschrijving. De schrijver gaat er vanuit dat wandelaars ervaring hebben met geografische systemen en daarom worden wij nog wel eens cryptisch georiënteerd. In ieder geval moeten wij weer hetzelfde bos in dat wij vanmorgen ook al in uithoeken op verstopte paaseitjes hebben gecontroleerd. Ergens bij de Voorste Diesdonk steken wij een verkeersweg over en gaan dan langs een slootje de bebouwde kom van Asten weer binnen. Ongelofelijk hoeveel onverharde paden er daar nog te vinden zijn. Bij een wachthuisje voor de lijnbussen, lassen wij een laatste rustpauze in. Mijn rechterknie begint op te spelen, maar zonder problemen bereiken wij tegen drie uur de finish.

Gezellige drukte op het terras, maar ook binnen is het goed toeven. Een mooie tocht met redelijk afwisselende omgeving en prima verzorging, waarvoor dank. Ook over de opkomst mogen wij niet ontevreden zijn.

-Ad van Asten-

BOETJE EN CONNIE TIMMEREN AAN DE WEG

Onder het moto: 'wandel lang, maar met mate' bracht het Eindhovens Dagblad op maandag 9 mei een hele pagina wandelnieuws. Door de journalist Peter de Groot werd de Kennedymars van Sittard nog eens overgedaan.

Aan het woord Boetje Huliselan, die samen met Connie en Huub Raijmakers een en ander toelicht. Het gaat daarbij om de geoefende wandelaar die de 80 km binnen een eigen limiet wil volbrengen.

Het doel van Boetje bij deze Kennedymars is om de tocht op een ereplaats te beëindigen. Boetje studeert aan het CIOS voor wandeltrainer. In de toekomst zal hij zich dan ook bezighouden met mensen voor te bereiden op mega-afstanden. De spieren, pezen en het hart moeten wennen aan langdurige inspanning, weet Boetje nu al te vertellen. Na de start gaat Boetje er meteen als een speer vandoor. Na 17 km ziet hij er nog prima uit, constateert de journalist, nadat Boetje vrolijk tegen hem heeft gezwaaid waarbij zijn tanden natuurlijk ook een rolletje vervulden. Ook na ruim 50 km is Boetje nog volop in de running voor een ereplaats. Zijn techniek is nog prima. En, licht hij nog even toe:

'Voeten afwikkelen, hoofd niet laten hangen en met de heupen draaien voor een langere pas is belangrijk. Ik win zo per stap 40 cm en dat is per 10 km toch 400 meter winst.'

'Er zijn drie pijlers: gezond leven, trainen en rust' vullen Connie en Huub Raijmakers aan. Dat zijn de echte lange afstand wandelaars. Zij doen het wel gedoseerd: niet vaker dan één lange afstand in de twee weken. Zij zien wandelen vooral als een gezonde sport en bij de lange afstand moet je dat vooral met mate doen.

En terwijl Connie en Huub langzaam het extatische gevoel krijgen, beëindigt Boetje de tocht na 9 uur 25 minuten en 20 seconden. Samen met clubgenoot Servee Derks legt hij beslag op de tweede plaats.

'Door onze manier van leven, is de conditie doorgaans een stuk beter dan die van leeftijdgenoten', legt Connie nog uit 'en je bent verder zorgeloos bezig terwijl je de rondjes draait. Huub geniet vooral van de inspanning, terwijl hij rustig zijn pijpje rookt, dat is zijn kleine zonde'. En Boetje, die gaat voor de prestatie.

Bron: Eindhovens Dagblad

MET CONSTANT AAN DE WANDEL

Op zaterdag 7 mei nam Constant deel aan de jubileum-wandeltocht georganiseerd door wsv Prins Bernhard. De start vond plaats vanuit het wijkpaviljoen Patrimonium aan de Jeekelstraat te Leerdam.

Na de start wandelde het gezelschap richting de Lingedijk. Onderweg passeerde men de terreinen van de glas-fabriek. Bij het plaatsje Oosterwijk (in de gemeente Lingewaal), werd de Linge overgestoken. Datzelfde gebeurde daarna nog een keer, maar toen bij Vogelswerf. Bij het theehuis 'De Uitspanning' was een rustpauze ingelast. Vervolgens wandelde men over de Spijkse Kweldijk naar het Lingebos. Het bos werd natuurlijk van binnen en van buiten bekeken.

Wandelen maakt hongerig dacht de organisatie en daarom werd een afspraak gemaakt bij restaurant De Zwaan in Heukelum. Na deze rust gingen de wandelaars o.a. door de Voorstraat en een wandelpad door het park naar de Zuiderlingedijk. De dijk werd gevolgd tot aan de provinciale weg en daar werd wederom de Linge overgestoken. De straatjes van Leerdam vormden daarna nog het decor om bij de finish te komen.

Het was een afwisselende tocht waaraan, verdeeld over verschillende afstanden, 378 wandelaars hebben meegedaan.

VOOR EEN PRIKKIE

Een trekkersrugzak "Handfanger" van 50 liter

is voor een prikkie te verkrijgen bij Gertrud Oomen in Sint-Oedenrode tel: 0413-294355

Elk voorjaar maken diverse OLAT-leden zich op voor een voetreis naar Santiago. Deze keer zijn het Piet en Fon van Buul en Klaas Bakker die de stoute schoenen hebben aangetrokken.

Klaas en zijn wandelmaatje op talloze langeafstandstochten Ria Zijlmans zijn vertrokken vanuit Den Bosch. Helaas hebben zij hun pelgrimage moeten afbreken in Lyon wegens een zware blessure van Ria.

Piet en Fon zijn eigenlijk al een paar jaar onderweg; ze liepen in jaarlijkse etappes de hele GR5 tot aan het Zuid-franse Menton. Van daaraf zijn ze nu gestart om in één ruk door, via Lourdes, het resterende gedeelte te lopen. Ze hebben er goed voor getraind, onder andere door met zware bepakkings mee te gaan op de OLAT clubreizen. Te zijner tijd doen zij verslag in dit clubblad.

Stand clubkampioenschap per 13 mei 2011

1		Martien van Achterberg	6650	12	M
2		Hans Pranger	5520	12	M
3		Ton Seetsen	5230	11	M
4	1	Hanny Klumpkens	4615	10	V
5		Jan Dinnissen	4270	9	M
6		Ton de Jong	3860	8	M
7	2	Anita Pepers	3595	9	V
8		Gerrit Arfman	3510	8	M
9		Henk Vink	3435	9	M
10		Wim van Cappelle	3380	6	M
11		Mart Douven	3360	9	M
12		Hugo Prinsen	3175	8	M
13		Frank Marchand	2815	7	M
14		Nico van Hassel	2805	7	M
15		Pieter Boots	2730	7	M
16	3	Rinda Scheltens	2720	7	V
17		Koos van der Maden	2665	7	M
18		Boetje Huliselan	2310	3	M
19		Hans van Heeswijk	2160	5	M
20		Eric-Jan van Oorschot	2130	5	M
21		Claude Herman	2065	4	M
22		Frits Mennen	2035	4	M
23	4	Ineke Pijnenburg	1980	6	V
24		Wilko van Nieuwenhuyzen	1970	4	M
25		Huub Raijmakers	1920	4	M
	5	Connie Raijmakers	1920	4	V
27		Rob van Stuivenberg	1850	4	M
28		Cor v/d Heijden	1840	4	M
29		Rini Welten	1800	5	M
30		Willy Timmermans	1740	4	M
31		Roel van der Wijst	1705	5	M
32		Jelte van der Zee	1660	4	M
33		Jan Asselberghs	1620	3	M
34	6	Nicole Nacken	1620	4	V
35		Servee Derks	1615	2	M
36		Gerard Meeuws	1440	4	M
37		Ernst Westerhoff	1420	3	M
38		Co Tops	1290	3	M
39		Remi Cnudde	550	1	M
40	7	Rian Lacet	1190	3	V
41		Dirk Donders	1080	3	M
42		Gerrit van Haandel	960	2	M
43		Peter van den Brink	930	2	M
44		Piet van Buul	930	2	M

45		Klaas Bakker	865	2	M
46	8	Coby Visser	820	3	V
47		Dennis van Reeden	790	1	M
48		Bart Lutke Schipholt	785	1	M
		Marco v Heel	785	1	M
50	9	Tiny van Alphen	720	2	V
51	10	Jo van Heugten	710	2	V
52	11	Mariet Douven	660	2	V
53	12	Riet Emans	660	2	V
54		Sjef Koolen	660	2	M
55	13	Anja van Kempen	650	2	V
	13	Henny van de Haring	650	2	V
		Theo Martens	650	2	M
	13	Iris van Limburg	650	2	V
		Hennie Hendriks	650	2	M
60		Henri Floor	610	2	M
61	16	Jeannette van Boerdonk	580	1	V
		Ad Verbakel	580	1	M
63		Peter Rijkers	360	1	M
		Wim vd Wittenboer	360	1	M
		Hans van Ginkel	360	1	M
		Arie Evegroen	360	1	M
		Jan van Boerdonk	360	1	M
		Jack Hendriks	360	1	M
	17	Annie Beekmans	360	1	V
		Richard Klein Bennink	360	1	M
		Ted Liebrechts	360	1	M
		Gerrit Legierse	360	1	M
	18	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
		Peter vd Ven	360	1	M
		Louis Vernie	360	1	M
		Erik Dikken	360	1	M
	18	Isis la Croix	360	1	V
78		Rino Hamelink	350	1	M
	21	Ria Bens	350	1	V
		Cor Hermsen	350	1	M
	21	Lies Wesseling	350	1	V
	21	Maria vd Berg	350	1	V
	21	Annemiek Karels	350	1	V
		Fred Fisser	350	1	M
	21	Cacamipo	350	1	V
		Leo Schuurmans	350	1	M
87		Ben Duin	325	1	M
88		Adrie Toonen	300	1	M
89	26	Mirjam Kies	50	1	V

VEEL MOOIE WANDELTOCHTEN

Afgelopen periode zat vol met mooie lange afstand wandeltochten. Over het algemeen viel de opkomst iets tegen. Maar waren wel toppers die records braken.

De echte genietters gingen naar **Haarlem** voor de groeps wandeling van 80 km t.g.v. het bloemcorso. Namens OLAT waren present: Frank Marchand, Mart Douven, Anita Pepers en Roel van der Wijst.

In **Loon op Zand** werd door Hart van Brabant de jaarlijkse Nacht van Loon georganiseerd. Om het daar interessant te houden proberen ze verschillende combinaties uit. Vorig jaar was de estafette tussen bestuurders en dit jaar werd een prestatie Kennedymars toegevoegd. Voor sommige traditionele wandelaars toch wel een bijzondere ervaring. Voor de Nacht had OLAT slechts 4 deelnemers in het veld: Claude Herman scoorde 103,99 km. Hanny Klumpkens liet na 15 uur wandelen 108,15 km op haar naam schrijven. Dat deed ook Remi Cnudde, een nieuwe aanwinst uit Vilvoorde. Wim van Cappelle liep zelfs 110,65 km bij elkaar.

De Kennedymars telde 37 deelnemers en 13 OLAT'ers deden hier goede zaken: Martien van Achterberg 10.15; Hans Pranger 10,57; Ton de Jong 11,25; Gerrit Arfman 11,43; Jan Dinnissen 11,43; Ton Seetsen 11,54; Rian Lacet 12,33; Willy Timmermans 12,33; Nico van Hassel 13,25; Henk Vink 13,42; Koos van der Maden 13,45; Gerard Meeuws 14,08; Rini Welten 14,11.

Een week later was **Sittard** aan de beurt. Zowel in de wedstrijd- als de recreatieve klasse viel de opkomst tegen. Ook kwamen hier minder OLAT-leden aan de start. In de wedstrijdklasse scoorden Boetje Huliselan en Servee Derks een gedeelde tweede plaats met een mooie tijd van 9:25:20.

Martien van Achterberg noteerde 10:17:59. Connie en Huub Raijmakers lieten 10:46:17 resp. 10:46:18 afdrukken. Marco van Heel was goed voor 10:54:18. Frits Mennen deed hier voor de 31e keer mee en scoorde 11:09:37.

In totaal werden slechts 29 deelnemers opgenomen in de einduitslag van de wedstrijdklasse.

(Voor uitslag recreatieve deelnemers zie volgende bladzijde.)

Vanwege Koninginnedag was er volop wandelpret. Frank Marchand reisde af naar **Emmeloord** en was daar een van de 100 deelnemers. Puntjes hoefde deze keer niet. **WIK en RWV** ruilen om het jaar van startplaats voor de Kennedymars. Dit jaar 129 deelnemers aan de start en alleen maar goede reacties van de 12 OLAT-vertegenwoordigers. De **Mergellandroute** had niet voldoende aantrekkingskracht; er kamen 57 deelnemers, waarvan 11x OLAT. **Hilversum** overtrof het vorige record met 1 deelnemer. In totaal 238 wandelaars, waarvan 22 OLAT. **Oosterhout** ging net over de 100, met 4 OLAT-deelnemers.

Uitslag Nacht van Loon				
	naam	km	tijd	gem.
1	Bart Snoeren	131,9	15:10	8,697
1	Dirk-Jan Nieuwenhuizen	131,9	15:10	8,697
3	Giudo Vermeir	127,65	15:09	8,426
4	Fabiaan de Roeck	119,15	15:03	7,917
5	Ed Voogt	118,4	15:08	7,824
6	Eddy Goeman	116,65	15:00	7,777
6	Marie-Paule Vandenabeele	116,65	15:00	7,777
8	Adrie Zoon	116,65	15:08	7,708
9	Wout Dekkers	116,65	15:09	7,7
10	Ronald Cuijlits	114,15	15:10	7,526
11	Frans Derijcke	113,15	15:00	7,543
12	Wilma Driessen	113,15	15:01	7,535
13	Jantinus Meints	112,4	15:02	7,477
14	Rein Pistorius	112,4	15:08	7,427
15	Johan Koning	112,4	15:10	7,411
16	Ton van Andel	110,65	15:00	7,377
17	Rob Wiche	110,65	15:02	7,36
18	Wim van Cappelle OLAT	110,65	15:03	7,352
18	Luc Verreu	110,65	15:03	7,352
20	Jan van Best	110,65	15:04	7,344
20	Lenie Huisman	110,65	15:04	7,344
22	Jos van Gorp	110,65	15:09	7,304
23	Rinus Meijers	108,9	15:00	7,26
23	Willy Vermeulen	108,9	15:00	7,26
25	Remi Cnudde OLAT	108,15	15:04	7,178
26	Hanny Klumpkens OLAT	108,15	15:08	7,146
27	Piet van der Kroft	107,15	15:12	7,049
28	Coert Peeters	106,4	15:01	7,085
29	Ronald van Meensel	106,4	15:03	7,07
30	Yvonne Grootswagers	106,4	15:11	7,008
31	Ties van den Berg	105,4	15:00	7,027
32	Vincent Yeung	104,65	15:00	6,977
32	Luc Soetewey	104,65	15:00	6,977
34	Claude Herman OLAT	103,9	15:04	6,896
35	Ad Leermakers	103,9	15:11	6,843
36	Arie Boertjes	102,15	15:00	6,81
36	Marc Collinet	102,15	15:00	6,81
38	Manfred Loch	102,15	15:11	6,728
39	Tonnie Snoeren	100,4	15:00	6,693
40	Toon Moonen	100,4	15:05	6,656
41	Jean Pierre Begin	99,65	15:01	6,636
42	Sue Clements	99,65	15:14	6,542

LPS SCHEMA CLUBKAMPIOENSCHAP EN PRESTATIE/WEDSTRIJD

CLUBKAMPIOENSCHAP 2011

datum	organisatie	plaats	categorie	afstand	starttijd	punten	bonus
Za/zo 11 op 12 juni	Kon. Marine	1781 Den Helder	Kennedymars N-H-N	80 km	22.00 uur	360	
Vr/za 17 op 18 juni	KM Rijsbergen	4891 CK Rijsbergen	Kennedymars	80 km	22.00 uur	360	
Za/zo 18 op 19 juni	Veldlopers	6271 BG Gulpen	Nacht van Gulpen	70 km	22.30 uur	350	100
Za/zo 18 op 19 juni	De LAT	1032 AN A'dam noord	Amsterdam-Leeuwarden	150 km	10.30 uur	600	
Zo 19 juni		1799 AA Den Oever	Den Oever-Leeuwarden	70 km	01.00 uur	275	
Za 25 juni	't Zand	4351 NH Zanddyk	Mars rond het Veerse meer	60 km	08.00 uur	250	
Zo 26 juni	DWS	5851 AS Afferden	Bos en heidetocht	60 km	06.00 uur	250	
Za/zo 2 op 3 juli	JOEK	5711 EK Someren	Kennedymars	80 km	22.00 uur	360	schema
Vr/za 5 op 6 aug	OLAT	5667 AH Geldrop	Kempelandtocht	110 - 80 km	20.00- 23.00 uur	460-360	250
Za 20 aug	Jong Ambon	4142 VA Leerdam	Palmentocht	60 km	5.30 uur	250	

PRESTATIE- EN WEDSTRIJDWANDELEN

datum	organisatie	plaats	locatie	afstanden
12 juni		Barendrecht	Open Zuid-Hollandse Kamp.	
18/19 juni		Den Haag	NK Veteranen	
26 juni	18e Grand Prix	Dublin	Phoenis Park	50 km M; 20 km M-V; 10 km J
2 juli	Gen Michaelis	Best	Kermis meerkamp Atl. baan	1-3-5 km

Uitslag Kennedymars recreatief Sittard (in finishtijd en aantal deelnames)

Bart Lutke Schipholt 15:53 8x; Ton de Jong 16:44 6x; Ton Seetsen 16:45 2x; Hans Pranger 16:46 7x; Mart Douven 16:56 11x; Eric-Jan van Oorschot 17:00 4x; Jan Dinnissen 17:02 6x; Frank Marchand 17:16 3x; Peter van den Brink 17:22 8x; Rob van Stuivenberg 17:28 2x; Hans van Heeswijk 17:28 2x; Koos van der Maden 17:38 6x; Gerrit Arfman 18:10 6x; Hugo Prinsen 18:25 8x; Hanny Klumpkens 18:33 19x; Sjef Koolen 18:40 26x; Riet Emans 18:40 10x; Roel van der Wijst 18:49 4x; Anita Pepers 18:49 2x; Jack Hendriks 19:05 6x; Jelte van der Zee 19:06 4x; Ted Liebrechts 19:15 21x; Nico van Hassel 19:27 8x; Jan van Boerdonk 19:37 6x; Jo van Heugten 19:42 3x; Pieter Boots 19:42 4x; Gerard Meeuws 19:42 17x; Rini Welten 19:42 19x; Henk Vink 20:04 4x; Nicole Nacken 20:19 9x; Gerard Legierse 20:19 32x; Caroline Dinnissen 20:43 24x; Louis Vernie 20:43 28x; Annie Beekmans 20:50 2x;

Tiny van Alphen 20:50 2x; Wim vd Wittenboer 20:54 27x; Coby Visser 21:23 3x; Richard Klein Bennink 23:25 8x; Peter van de Ven 00:05 19x; Arie Evegroen 00:05 3x.

De Nacht van Loon op Zand

Vandaag, 16 april 2011, zijn wij naar Loon op Zand geweest en hebben deelgenomen aan de Kennedymars. Deze wordt tegelijk gehouden met de nacht van Loon op Zand.

Voor mijzelf, Willy, is het 25 jaar geleden dat ik hier heb deelgenomen. Toen wel aan de nacht van Loon met een eindafstand van 107km.

Voor Rian is het de eerste keer dat zij hier komt en ook meteen de eerste wandeltocht die door de nacht heen gaat.

Bij de start in zaal de Wetering is het erg gezellig en leuk is het in elk geval ook dat er weer veel oude bekenden zijn. We gaan ons klaar maken voor de start en drinken eerst nog wel even een bakkie thee. Om iets voor 21:00 uur stappen we naar buiten om ons op te stellen voor de start. Als er enkele sprekers zijn geweest is het bijna 21:00 uur en mogen we weg als de tijdwaarnemingklok is gestart.

Eerst gaan we twee rondjes maken van 1700 meter in de directe omgeving van de Wetering waarna we overgaan op onze eerste van de 18 van 4250 meter, die ons wat meer door Loon op Zand voert. Als we dus 2 maal 1700 plus 1 maal 4250 meter hebben gedaan, zijn we al op 7650 meter en zijn we al ruim 11 minuten voor op ons opgestelde schema. Ik vraag me af waar dat dan wel heen moet gaan.

We hadden het plan om totaal 13:19 uur te wandelen en daarbij 3 maal 10 minuten te rusten, dus op een eindtijd van 13:49 uur uit te komen. Het plan wordt dus na één uur al stevig in de war gegooid. We blijven wel gestaag doorgaan en als we 5 grote rondes hebben afgelegd is het tijd voor onze eerste stop. Voor mijn gevoel klopt er ergens iets niet. We zijn nu 3:28 uur onderweg. Eigenlijk hadden we de vorige ronde onze pauze al willen hebben. Het gaat te goed, Rian heeft er zo goed het tempo in dat we deze ronde er maar bij hebben gedaan. We heb-

ben nu al 24,650 km afgelegd en zijn al behoorlijk onderweg. We nemen ruim 10 minuten om wat te eten en te drinken. We liggen toch voor op schema en zullen met gemak onze doelstelling gaan halen, ook als het later wat minder zal gaan.

Goed, het is intussen al middernacht geworden. De kijkers langs de route blijven ons aanmoedigen en het lijkt wel alsof er nog meer bij komen. De vuren worden steeds hoger en hier en daar vloeit de alcohol ook al stevig. De jeugd bij het café langs de route gedraagt zich nu nog voorbeeldig, hopelijk blijft dat zo. Misschien komt dit ook wel door de 2 motorpolitieagenten die ons tot nu toe zijn blijven begeleiden.

We blijven samen onze rondjes draaien, het ene rondje wel wat sneller dan het andere, maar tot nu toe blijven we voor op ons schema. Onze tweede pauze, na 45,900 km, gebruiken we om weer wat te eten en te drinken. Toiletteren doen we ook nog even voor we na een kwartiertje weer op pad gaan. We hebben nu nog maar 34 km te gaan en het voelt bij Rian ook nog steeds goed. We draaien ons eerste rondje na de pauze met ruim 6,5 km/uur.

Het gaat voor mijn gevoel net wat te snel, maar ik kan Rian niet wat langzamer laten lopen. Ach, ze blijft het nu nog steeds erg goed doen. We zien wel hoe het verder zal gaan.

Langzaam gaat het tempo toch iets naar beneden, maar we blijven wel boven de 6 km/uur wandelen. Rian wordt ook wat stiller en het lachebekkie gaat er nu wel wat vanaf. Gelukkig komen we elke ronde langs een post waar een aantal dames staan die ons het setje zijn gaan noemen en daar krijgt Rian toch telkens wel weer goesting om even stevig door te stappen. Als we de 62,900 km hebben bereikt ziet Rian het niet meer zitten en zou ze het liefst willen stoppen. Gelukkig zijn er dan nog altijd andere wandelaars die de motivatie weer op kunnen porren bij haar.

Ik ben door de tellers in de war gebracht omdat we volgens de tellers nog 5 rondes zouden moeten doen. Hoe kan dat nu? Als ik nog maar 4 rondjes moet en Rian er nog 5 moet, dan klopt er iets niet. Eén maal is het startnummer van Rian (85) niet goed doorgegeven, terwijl mijn startnummer (111) wel is doorgegeven. Hup, naar de organisatie, terwijl Rian zit te rusten in de Wetering. Al snel blijkt er een vergissing te zijn gemaakt en de organisatie erkent dat het fout is gegaan. Als ik terug kom in de Wetering steek ik 4 vingers op, het aantal rondjes wat wij nog moeten doen. Veel zin heeft ze nog niet, eigenlijk wil ze stoppen. Na een paar minuten praten met Coby staat ze resoluut op en we gaan weer op pad voor onze laatste 4 rondjes, dus nog 17 km.

We beginnen rustig aan, maar als we even onderweg zijn gaat het tempo toch weer stevig omhoog. We gaan weer 6,7 km/uur. Als onderweg ons nog iemand vertelt dat het leukste van de dag moet komen, namelijk de prijsuitreiking, is Rian niet meer te stoppen.

De laatste 2 rondjes doen we in 39 minuten, terwijl ik bij het ingaan van de laatste ronde nog wel even de container van de tijdwaarneming instap om bevestigd te krijgen dat wij aan onze laatste ronde zijn begonnen.

Als we voor de laatste keer bij de dames komen die ons het setje noemden zijn zij een beetje verbaasd dat Rian alleen is en ik er achteraan kom hobbelen. De laatste loodjes wegen het zwaarst, maar ondanks de vermoeidheid en de pijn blijft ze toch doorgaan. Als we over het Oranjeplein, de heenweg, komen zie ik weer een wat vrolijker gezicht. Het gaat goed, nog een kleine 2 km en het zit er op. De man bij het tentje langs de route begroet ons voor de laatste keer met een klein dansje en feliciteert ons alvast. We wandelen langs de kerk, door het smalle straatje, en zijn weer terug op het Oranjeplein. We zien de finish en ik laat Rian als eerste over de finish gaan.

Ik mag Rian als eerste feliciteren met een hele dikke kus. Coby is de tweede en Klaas, die wij op een ronde hebben gezet, de volgende. We gaan de zaal binnen en ik ga even twee thee voor ons halen, die ik maar nauwelijks goed kan dragen omdat deze op de eerste plaats wat wankel op het schoteltje staat en ik ook wel een beetje moe ben. Na een half uurtje gaan we even onder de douche en daarna wachten we op de finish van de 15 uur. Rian kan de ogen bijna niet meer open houden.

Langzaam komen er steeds meer wandelaars binnen van de 80 km. Ook deelnemers aan de 15 uur, die de limiet hebben gehaald van 90 km voor de dames en 95 km voor de heren, komen een voor een binnen. De echte

vrouwen en mannen blijven door gaan tot 12:00 uur.

Iets na 13:00 uur is het tijd voor de prijsuitreiking in combinatie met het door Hart van Brabant aangeboden diner. Eerst worden er speeches afgestoken en pluimen uitgedeeld aan medewerkers en vrijwilligers. Eindelijk gaat het uitreiken van de bokaal en oorkondes beginnen. Als Rian aan de beurt is zie ik toch weer een dikke lach op het gezicht verschijnen. Snel lukt het mij om een foto te maken van mijn lieve vrouwke. Hé, hé daar doe je het nu voor.

Als ik ook mijn bokaal en de oorkonde in ontvangst heb mogen nemen is het eigenlijk al wel tijd om te gaan. Als we om half drie in Geffen zijn waar Rian woont, drinken we thuis nog even een groot glas thee. Ik vertel tegen de moeder van Rian dat op de eerste plaats Rian trots op haar prestatie kan zijn, maar dat ook haar moeder trots op zo'n dochter mag zijn. Om iets na 15:00 uur stap ik maar weer op.

De slaap begint nu ook aan mij te trekken.

Ik weet het niet, maar Rian geeft aan dat dit de eerste keer is geweest en zij denkt dat ze nooit meer een 80 km zal gaan doen. Een ding staat vast. Rian is nu ook opgenomen in het selecte groepje van de lange afstand wandelaars.

Onze escapade in Loon op Zand heeft ons 540 punten opgeleverd in het OLAT clubkampioenschap. We hebben nu 1190 punten totaal.

Hart van Brabant, hartelijk bedankt voor de goede verzorging in de nacht van Loon op Zand. Het was in elk geval wel de moeite waard, voor mij, om na 25 jaar weer eens een keertje terug te komen. Wij hebben toch wel genoten ondanks dat het soms voor Rian een beetje moeilijk was.

Ad, Coby, Klaas, Henk, Ton, Sandra, Bertus, Ineke, Roel, Anita en alle andere wandelaars die wij kennen, jullie wisten wel dat Rian het kon. Rian wist het alleen niet. Nu wel!

-Willy Timmermans-

Kijk ook eens op mijn website:
www.wandelervaring.nl
of op onze gezamenlijke website:
www.wandelstel.nl

Clubreis vol 'ups en downs'

Het is alweer een tijdje geleden dat ik heb meegedaan aan een clubreis, namelijk het clubweekend in Luxemburg. Eigenlijk was ik - op advies - al begonnen met afbouwen. Immers, als je medewandelaars nodig hebt om een tocht tot een goed einde te brengen, dan moet je toch ook eens bij jezelf te rade gaan of deelname nog wel verantwoord is. De tocht van maart had ik al voorbij laten gaan en ook voor april had ik nog geen plannen gemaakt, tot op zekere zondagavond Toon en Miet uit Nederweert voor de deur stonden om mij te overtuigen dat het best een optie zou zijn om in hun gezelschap mee te wandelen.'

Wij wandelen in ons eigen tempo', zei Toon 'en dat kun jij nog best aan, daar zijn wij van overtuigd.' En zo stond ik op Paaszaterdag vroeg, als vanouds, op de bus te wachten om richting de heuvels te vertrekken.

Vandaag stappen in Eindhoven veel nieuwe stappers op, misschien toch een opleving in de animo voor dit onschuldige, maar niet te evenaren wandelvermaak. In tegenstelling tot anders vandaag bij Weert geen instappers. Toon en Miet zullen het toch niet vergeten zijn?

Wij bereiken Hamoir zonder problemen. Het busje uit Weert is al gearriveerd. Ik tref Toon en Miet op locatie, waar volgens de brief van Toon het startpunt is afgesproken. Wij kunnen ook meteen vertrekken, want om 's morgens in een kroegje koffie met een koekje te consumeren is aan mij niet echt besteed. Het dorpje ligt er zonovergoten bij en de Ourthe is nu ook niet veel meer dan de dooie arm van de Dommel bij ons in de achtertuin. De brug, die wij oversteken, doet echter anders vermoeden en een paar maanden terug zal het hier zeker 'gespookt hebben' toen al het water in een keer op reis wilde.....

Een jaar of zeven geleden zijn wij hier ook al eens van start gegaan. Het was eind januari, op een van die speciale uitjes die altijd door Coby worden 'georganiseerd' tijdens jubilea van onze club. Toen lag er nog sneeuw. Net als destijds is het Oorlogsmonu-

ment het eerste beeld om vast te leggen. Wij gaan nu echter geen vergezichten opzoeken, maar wandelen rustig langs de Ourthe richting Lassus. Jan, de chauffeur van het busje, denkt nog even dat het paadje ook voor andere doelen gebruikt kan worden, maar dat is pech hebben.

Vandaag geen keuze

Hoewel normaal, volgens het programma, ook vandaag een kortere afstand gewandeld kan worden, meldt het gezag ons dat starten in Hamoir de enige mogelijkheid is en dat later, op ongeveer 5 km voor de finish, bij de soeppost de mogelijkheid bestaat om te stoppen. Nou, ja, wij zijn nog fris en of de worst aan het begin of einde wat korter is, is iets om je later pas druk over te maken.

Miet leest, trouwens ze zorgt verder ook dat Toon op tijd zijn natje en droogje krijgt en dat wij op de hoogte blijven van de bezienswaardigheden

binnen en buiten ons directe gezichtsveld. Kijk, ginds tussen de bomen ligt het kasteel en even verderop, nog net te zien: een kapel, bijna 400 jaar oud.

Het pad is goed te bewandelen en de stijging nog niet spectaculair (Frans woord voor: waar de bril van aanslaat). Dan komen wij bij de rotsen; ze steken kaarsrecht omhoog. Twee jongens proberen ze te beklimmen, terwijl wij toekijken. Ze hangen nu aan touwen, maar hoe en wie die vastgemaakt heeft, blijft een raadsel dat wij maar onbesproken laten. Hoe raak je trouwens aan zo'n sport verslaafd?

Het wordt nog spannender als wij een eind verderop bij het bos van Carrières komen. Daar zijn een paar families met nog gedurfter waaghalzerij bezig.

De 'Rocher de la Vierge' dient nu als locatie. Terwijl het bronzen Maria-beeldje in de wand Haar Hart vasthoudt, gaan om beurt de 'sporters' aan een kabel naar beneden. Ze 'dwarsen' de Ourthe en worden aan de overkant met gejuich begroet. Ik heb er een op het prentje die net springt. Nog voor geen ons klontjes doe ik hen dat na. Maar niet te veel kijken en stilstaan, want volgens de voorlopers, krijgen wij straks ook nog wat te doen.

Even voordat ons klimwerk begint, worden wij ingehaald door een groepje dat wel de tijd genomen heeft voor een kopje koffie. Gelukkig gaat het met haakse bochten de hoogte in, en Toon en Miet houden woord: ze doen het rustig aan!

En zodoende bereiken wij Sy. Het zou niet zo breeduit genoemd staan als er geen beroemde schilder had gewoond en gewerkt.

Het paasei en de eekhoorn

Het eerste dat wij van de goede man te zien krijgen is een bronzen borstbeeld. De man heette: Richard Heintz en hij wordt ook wel 'de gelukkige Van Gogh' genoemd. Op een kale rotswand ernaast staan wat karakteristieke weergegeven, maar om die op waarde te kunnen schatten moet je wel wat pijn in de nek riskeren.

Interessanter is de kapel van Sy, die

veel weg heeft van een parochiekerk. Net voor deze kapel geeft de markering aan dat de route naar boven gaat. Het ziet er indrukwekkend uit en dat blijkt het in werkelijkheid ook te zijn. Het gaat zig-zaggend de hoogte in totdat wij, eenmaal boven gekomen, een prachtig uitzicht over de vallei hebben.

Er staat een bankje, waar wij geen nee tegen zeggen. Bovendien een mooie gelegenheid om mijn paasei, dat Dini heeft meegegeven, lekker op te peuzelen. Heeft wel iets weg van die eekhoortjes bij ons achter in de tuin als die in de bomen bezig zijn met de dennenappeltjes. Onder het bankje ligt bijna evenveel afval als bij die beestjes!

Wij genieten van de prachtige vergezichten die we telkens te zien krijgen. Wij moeten wel goed opletten, want het pad dat op hoogte langs de rotskam loopt, is erg ongelijk en gaat rakelings langs de afgrond. Dat is genieten. Ver beneden ons een huis in een van de meanders van de Ourthe. Je zou er zo willen wonen.

Een heel eind verderop nog zo'n spannend uitzichtpunt: wij kijken recht op een rotspunt die uit het niets omhoog steekt. Het zou een filmdecor kunnen zijn.

Door het jonge groen verrast

Dan maken wij even een korte afdaling, volgen een stukje asfaltweg en moeten weer meteen tegen de rotsen omhoog. Dat wordt even een kunststukje op zich. Er is geen duidelijk pad, maar wel wat van die gladde leisteen waar je tegen omhoog kunt klauteren. Met mijn bergstok lukt het niet, dan maar op de knieën terwijl Toon en Miet hulpvaardig een handje uitsteken.

De klim naar boven verloopt geleidelijk en eenmaal op hoogte vervolgen wij het pad over de heuvelkam. Het is een grote bocht die de meander van de Ourthe volgt. Eigenlijk jammer van al dat jonge groen dat in de afgelopen week zo spontaan is gegroeid. Wij krijgen zo maar weinig mee van de rotsen die om ons heen diep het dal ingaan. Op de helling hebben de laatste tijd brandjes gewoed. De geur van de brand hangt er nog en wij vermoeden dat het gecontroleerde brandjes zijn geweest om de hellingen te schonen en zodoende nieuw leven te creëren.

Wij beginnen nu aan de afdaling die af en toe wat te snel gaat. Wij moeten voortdurend bijsturen met de stok en ook de knieën krijgen er fors van langs. Eindelijk zijn wij dan weer terug in het dal. Links van ons zijn ze tegen de helling op aan het maaien en er is ook veel gekapt, zoals wij kunnen zien aan de bomen die nog langs de weg liggen om te worden opgehaald. Kijk, daar hangt zo'n ijzeren bankje zoals wij er vandaag zoveel op ons pad troffen. Dit heeft het niet overleefd.

Hoog op de rotsen, rechts van ons ligt

de burcht van Logne. Een foto van het Domein moet hier volstaan, want om helemaal naar boven te klauteren en daar het roemruchte verleden van de burcht, vervat in een ruïne, te bekijken is vandaag niet aan ons besteed. Ik herinner me dat wij hier al eens zijn geweest, maar toen volgden wij de GR 576. Dus wij moeten nu opletten dat wij niet de verkeerde roodwitte markering gaan volgen.

Op deze Paaszaterdag is er volop vertier in het plaatsje. Waarschijnlijk heeft men hier zo vroeg in het seizoen niet direct ingespeeld op de grote toeloop van toeristen, want het enige gebouw dat op een horecagelegenheid lijkt, heeft de deuren nog niet geopend.

Het wonder van Sint Barbara

Toon heeft ook een cryptogram achtergelaten in de routebeschrijving: zoiets van dat wij aan onze rechterkant iets kunnen vinden dat aan de overkant ligt. Wij vinden de weg bij een boer over het erf, proberen zo goed mogelijk een pad te volgen, klimmen omhoog, komen bij een vangrail, steken een weg over en gaan dan via een trap en door een bos verder de hoogte in. Die hoogte brengt ons bij een weiland en uiteindelijk weer bij een oer-

woud. Daar worden wij min of meer het bos ingestuurd. Een markering geeft aan dat wij naar rechts moeten, maar er is geen doorgang te vinden. Dan maar het pad volgen dat met een kruis is gemarkeerd. Dat gaat wel goed. Nog een weiland en dan komen we bij een bijzondere kapel. Deze is gewijd aan de heilige Rahin. De kapel ligt er verwaarloosd bij en op het opschrift lezen wij dat hier bescherming werd afgesmeekt voor de koning en zijn soldaten. Reden: in 1915, tijdens de eerste wereldoorlog, vochten soldaten uit het dorp voor koning en vaderland. Voor het vaderland is gestreden, de koning is al lang geleden heengegaan en ook Saint-Rahin heeft zijn beste tijd gehad: zijn eens zo fiere hoofd rust ergens tussen de rotzooi op de grond.

Er zitten al een paar Hollandse wandelaars met zware bepakking op het bankje, maar ze maken meteen plaats. Wilden toch net weg gaan. Wij troffen hen vanmorgen ook al, bij dat eitje op dat bankje!

De tocht gaat verder, al klimmend en dalend langs bosranden en door weilanden.

Terug in de bewoonde wereld, merken wij dat wij op een vakantieoord zijn aangekomen. Het staat er vol met vooral houten vakantiewoningen.

Na een afdaling komen wij bij een kappelletje van Sint Barbara en daar gebeurt het wonder: grote druppels regen vallen kaarsrecht uit de verder strakblauwe hemel naar beneden. Wat een heerlijkheid, lekker warm water uit de hemel in de heuvels die Ardennen heten. Alsof het wonder speciaal en alleen voor ons is bestemd. Ik weet niet of Barbara ook iets met regen te maken had, haar vader stierf wel door de bliksem getroffen.

Vandaag geen pilsje tijdens het wandelen

Het plaatsje waar wij doorheen wandelen heet Juzaine. De rotsen die het dorp omgrenzen zijn beroemder dan de plaats zelf. Vooral de grot Coléoptère is wereldberoemd omdat daar in 1923 een ivoren hanger is gevonden in de vorm van een kever. In de tijd dat de rendierjagers nog aanzien hadden schijnt het hier al goed toeven te zijn geweest. Wij gaan via een brugje over rivier de Aisne, volgen nog even een onduidelijk pad en merken daarna al gauw dat wij weer iets spectaculairs zijn begonnen. Uiteindelijk bereiken wij een open vlakte, met uitzicht op alle schoonheid die de Ardennen te bieden heeft. De plek op zich heet La Rote en is de meest troosteloze waar wij vandaag zijn doorgetrokken.

Wij dalen nu snel af richting Bomal. Het klokje wijst bijna half drie aan, dus veel speelruimte hebben wij niet meer. Een half uur later gaan wij Bomal binnen, waar de terrassen vol toeristen zitten. Even denken wij nog om daar ook bij te gaan zitten, maar een terrasje in Durbuy lonkt even sterk; dus wandelen wij het hele stadje door. Naast de Ourthe die uitdrukkelijk aanwezig is, hebben ze hier ook affiniteit met wijn en leven ze in verbroedering met Fleurie en zijn heerlijke Beaujolais. Nee, vandaag voor ons geen pilsje tijdens het wandelen!

Zoals reeds eerder gezegd, zal onze tocht vandaag bij de soeppost eindigen, zo'n vijf kilometer voor Durbuy. Vanaf hier is het nog precies 7 km naar Durbuy, dus die post kan niet ver meer

zijn. Wij draaien een bospad op dat nogal steil omhoog gaat, maar al vlug maakt het een wending naar links en blijft daar nagenoeg op hoogte. Anneriet haalt ons daar in. Zij vertelt dat haar gezelschap in Bomal is gestopt en dat ze zich laten ophalen. Volgens haar zit doorlopen na de soeppost er voor haar nog net in, maar dan moet ze wel stevig doorwandelen. Wij vragen haar Toon en zijn mannen onze komst aan te kondigen en dat zal ze doen.

Worst zonder einde

Aan de bosrand is het toch nodig om de beentjes even rust te gunnen en wat te drinken. De voorraad gaat al aardig slinken. De route gaat verder en stijgt nog steeds licht, bij ingewijden zou het vals plat mogen heten. Op de hoogvlakte is het een kale bedoening en om van het mooie te kunnen genieten, moet je af en toe omzien in extase en dat raken wij op den duur dan ook letterlijk.

Ons pad is een door gras overwoekerd spoor, dat op zich niet veel meer is dan een konijnen spoor. Het loopt voor geen meter en het zijn de lastigste paar honderd meters die wij vandaag te verwerken krijgen. Eigenlijk hadden wij al bij de post moeten aankomen, maar er is hier nergens gelegenheid om het stalletje op te zetten. Ook bel-

len is zinloos, want wij moeten nu vlakbij zijn. Nadeel van het moment is, dat wij de omgeving voor ons amper over 50 meter kunnen overzien en achter ons wel 50 km uitzicht hebben. Dan komt er toch eindelijk een einde aan die vlakte en Miet besluit even naar Toon te bellen dat wij bij een verkeersweg zijn gekomen en of de post nog ver weg is. Toon vertelt Miet in geuren en kleuren dat ze de post al een poos geleden hebben opgebroken en dat het geen doen is om nu uit Durbuy te vertrekken. Wij moeten ter plekke blijven wachten tot wij worden opgehaald. Het is nu net kwart over vier geweest en tegen kwart voor zes worden wij netjes aan de kant van de weg opgepikt door het reisgezelschap. Gelukkig was er wel gelegenheid om op de vangrail zittend, uit te rusten en van het voorbij razend verkeer te genieten. Alles heeft zijn charme.

Wij hadden niet goed gelezen, want na vier uur zouden wij niet meer doorgemogen hebben, zijn of worden.....

De worst heeft vandaag dus voor ons geen einde, het blijkt een ringetje te zijn.

Tot wij elkaar weer eens treffen: allez, tot dan!

-Ad van Asten-

Finale en terugblik

Vannacht kwam ik er achter dat het om 03.00 uur al weer helemaal licht is. Het is hier dan ook al op 58° Noorderbreedte. Ik heb met Mrs. Rhona geregeld dat ik wat vroeger kan ontbijten, de afstand is weer wat langer en misschien kan ik dan vanmiddag nog een stukje van de wedstrijd van Nederland tegen Japan zien. Ik ontbijt samen met Stephan die in één ruk doorrijdt naar John O'Groats. Voor hem is het nog ongeveer 60 km, dat is gemakkelijk te doen op de fiets. Bij het afscheid beloof ik Rhona dat we later in de zomer zullen terugkomen om met de camper hier een nachtje te staan (wat we inderdaad ook gedaan hebben).

19 JUNI 2010

15e ETAPPE - 32 KM

DUNBEATH - WATTEN

Om 07.30 uur ga ik de A-9 op. Het is vanochtend behoorlijk fris en er staat een stormachtige tegenwind. Het waait hier in het noorden van Schotland altijd een stuk harder dan in het midden en zuiden van Engeland. Na een uur passeer ik het dorpje Latheronwheel en even later Latheron waar de A-9 afbuigt naar Thurso. Hier gaat de A-99 verder naar Wick om uiteindelijk bij John O'Groats uit te komen. Ik houd deze richting aan en opmerkelijk is dat er nu zelfs een trottoir langs de weg is, dat geeft een wat rustiger gevoel. Er komen groepen motoren mij tegemoet en allemaal zwaaien ze naar me. Zo te zien zijn zij zojuist gestart voor een trip naar Land's End en vermoeden zij dat ik wandelend onderweg ben naar JOG. Met een motor schijn je die afstand in twee of drie dagen te kunnen rijden.

Een wegwijzer geeft aan dat het nu nog 35 mijl (50 km) is naar John O'Groats. Het begint nu toch op te schieten. Nog een paar mijl verder, net na het dorp Lybster is de afslag naar Watten. In de 19e eeuw lag in de haven van Lybster de grootste haringvloot van Schotland. Een paar grote hotels herinneren aan die rijke tijd.

Desolaat landschap

De wegwijzer geeft aan dat het nog 13 mijl (20 km) is naar Watten. De landweg gaat door een totaal leeg en verlaten heidegebied. Ik krijg nu de stormachtige wind pal op kop en het begint ook nog eens te regenen. Zo koud als vandaag heb ik het tijdens het gehele LEJOG-traject nog niet gehad. En dat in de zomermaand juni! Op mijn kaartje kan ik bijhouden dat ik na een uur precies 5 km verder ben en na een volgend uur wandelen weer. Dat valt nog niet tegen. In die twee uur heb ik welgeteld één auto voorbij zien ko-

men en verder alleen maar schapen als tegenliggers.

Grey Cairns of Camster

Ik passeer een aantal vreemde bouwsels die uitsteken boven het vlakke landschap. Het zijn eeuwenoude grafheuvels van op elkaar gestapelde stenen en vergelijkbaar met de bekende hunebedden in Nederland. Alleen werden er niet van die grote keien gebruikt maar meer kleine stenen. Sommige grafheuvels zijn ruim 2 meter breed en wel 4 meter hoog. Ze hebben allemaal een ingang en je kunt er binnen een kijkje nemen. Helaas regent het te hard om er een fatsoenlijke foto van te maken.

Ik wandel verder door het desolate landschap en kom nu door een bosplantage, het 'Camster Forest'. Het geeft enige beschutting tegen de koude wind, doch na een drie kilometer is dat voordeel ook verdwenen als er weer een groot heidelandschap voor me ligt. Stevig doorlopen om warm te blijven, maar mijn linker knie gaat in deze kou protesteren. Eindelijk kan ik bij een boerderij in een schuur wat uitrusten en een broodje eten. De koffie in mijn thermosfles is gelukkig nog warm.

Naar Watten

Na de pauze is het nog maar een 5 km naar Watten en zowaar wordt het

droog, de wind neemt af en omdat ik nu meer noordwestelijk ga heb ik hem niet meer pal tegen. Dat loopt een stuk prettiger en de stemming wordt er ook veel beter door. In de verte kan ik het grote Loch Watten zien en het dorpje ligt er vlak voor. Om 15.00 uur wandel ik het Hotel 'Brown Trout' binnen waar het gezellig druk is. Om op temperatuur te komen bestel ik eerst maar eens een grote bak koffie met een dubbele whisky en ik kan nog net het laatste stukje zien van de wedstrijd tussen Nederland en Japan.

Even later breng ik een hele tijd door in het ligbad, want de beenspieren hadden heel wat te lijden vandaag. Daarna loop ik nog even de supermarkt binnen voor wat kleine boodschappjes en tik nog een ansichtkaart op de kop met mooie beelden van de Gray Cairns. Het restaurant staat waarschijnlijk goed bekend, want van heinde en ver komt men hier naar toe voor het diner. Ik geniet dan ook van een uitstekende zalmzalade met alles er op en er aan.

20 JUNI 2010

16e ETAPPE - 28 KM

WATTEN - JOHN O'GROATS

Laatste dag

Het einde van LEJOG is in zicht en vandaag is het de laatste etappe. Het moet dus een bijzondere dag worden als je na het vertrek in Land's End, het zuidelijkste puntje van Engeland na ruim 1800 km aankomt in John O'Groats, de noordelijkste punt van Schotland. Vooralsnog is het gewoon over de weg de benodigde kilometers lopen.

Vertrek vanuit Brown Trout Hotel

Het hotel ziet er wat rommelig uit maar het bijbehorende restaurant is uitstekend, evenals het ontbijt. Ik kan wat extra boterhammen met cheddar-kaas klaarmaken voor onderweg en krijg nog een extra stuk kaas mee. Om 08.00 uur neem ik afscheid van de vriendelijke Mrs. Donna die mij alvast feliciteert met het succes van LEJOG.

Ik volg de B-870 eerst een tijdje langs het Loch Watten wat er om bekend staat dat er veel forellen worden gevangen. De weg gaat pal noord en gelukkig staat de wind nu van opzij, maar het is nog steeds erg fris. Na een 7 km linksaf de B-876 op en dan na een kilometer een ongenummerde weg op naar Lyth.

Het begint weer zachtjes te regenen en om mijn koffiepauze te houden in de open lucht lijkt me niet aantrekkelijk. Na zo'n dertien kilometer bel ik bij een bungalow aan en vraag of ik wellicht onder het afdak mijn koffie uit de thermosfles kan opdrinken. Maar de vrouw die open doet zegt dat daar geen sprake van kan zijn.

Ze nodigt mij uit om binnen te komen en zet onmiddellijk zelf koffie. Ondertussen vraagt ze honderduit over mijn wandeltocht en zegt dat er bijna elke dag wel LeJoggers voorbij komen.

Langs Canisbay

Ik bedank hartelijk voor de gastvrijheid en stap maar weer eens op. In de verte zie ik een grote UMTS mast. Daar moet ik langs en dan heb ik volgens de kaart zo'n 19 km afgelegd. Het begint wat harder te regenen en het is nu echt onguur weer. Bij het gehuchtje Upper Gills zie ik de zee weer terug en het eiland Stroma steekt grijs af in de nevel. Tegenwoordig schijnt het eiland niet meer bewoond te zijn. Een paar scholeksters vergezellen mij en vliegen elke keer een hek verder. Ik vind het wel leuk gezelschap. Ik volg nu de weg naar Canisbay. Ik wandel langs een school, de kerk en de Youth Hostel en ben dan het dorp al weer uit.

John O'Groats bereikt!

Na 25 km wandelen bereik ik de A-836, de hoofdweg naar John O'Groats. Het is meteen een stuk drukker op de weg. Het lijkt wel of iedereen op deze grauwe zondag het plaatsje nog wil bezoeken. Om 13.45 uur arriveer ik na ruim 2800 km bij de 'Signpost' van John O'Groats en heb ik na ruim 1800 kilometer wandelen het einddoel bereikt. Een groot wandelproject is hiermee afgesloten.

Eigenlijk valt de binnenkomst een beetje tegen. Het is rondom de Signpost stil en verlaten. Door de regen en het koude weer blijft niemand lang rondkijken en is iedereen meteen weer vertrokken. Het meest belangrijke moment voor LEJOG-gangers is het maken van foto's bij de Signpost. Dit gebeurt op dezelfde manier als in Land's End. Je mag alleen maar bij de wegwijzer van John O'Groats staan als je er een officiële foto laat maken. Er moeten tenslotte ook een paar Schotse Ponden worden verdiend en de prijs voor een foto op een formaat van 18x13 is £10,00. Daar wordt die dan wel voor naar huis gestuurd en er zit een mooi lijstje omheen. Dus dat valt nog best mee. Daarna is de fotograaf bereidwillig om ook een aantal foto's van mij te maken met mijn eigen camera. Ondertussen komen er nog een

aantal fietsers aan die in 14 dagen vanaf Land's End zijn gekomen. Iedereen feliciteert elkaar, er worden foto's genomen en het thuisfront wordt ingelicht.

Hoe kom ik in Thurso?

Ik wandel nu een stukje terug naar de kruising van de A-99 en de A-836, want ik moet vandaag nog naar Thurso. Morgen moet ik van daaruit met de trein naar Edinburgh. In de planning wist ik al dat er op zondag geen bussen rijden en ik probeer nu een lift te krijgen. Na een half uur in de regen stop ik deze poging en wandel naar het Restaurant 'Sea View' waar ze voor mij een taxibusje bestellen. Dit zal over ruim een uur komen, dus heb ik de tijd om wat warm te worden met een goed glas wijn bij de kachel.

Om half vijf komt een busje van Keiss Private Hire voorrijden en dit brengt mij in een half uur voor £28,00 een 20 mijl verderop naar B&B Waterside Guest House in Thurso. De B&B is in een oud vervallen pand en lijkt meer op een Backpackers Hostel. Ik krijg een kamer en spreek met de beheerder af dat, wegens mijn vroege vertrek de volgende morgen, het ontbijt in de koelkast gereed zal staan. Verder reken ik alvast de (dure) overnachting van £35,00 af. De kamer is ouderwets ingericht en de TV doet het amper.

Na een douche loop ik eerst maar eens naar het station. Ik weet dat mijn trein morgen om 06.48 uur zal vertrekken. De treinreis zal zeven en een half uur(!) duren, maar het is de enige mogelijkheid om op tijd het vliegtuig te halen in Edinburgh. Er staat een speciale trein met vakantiegasten die in vier dagen een rondrit door Groot-Brittannië maken. De passagiers hebben een paar uur de tijd om Thurso te bezoeken. Dan nog een restaurantje zoeken voor het avondeten. Deze keer is het een Chinees Restaurant. Omdat ik morgen vroeg moet vertrekken lig ik op tijd in bed.

JOHN O'GROATS is na 1800 km bereikt !!

21 JUNI 2010 - THUISREIS

Lange treinreis

De wekker loopt vroeg af en ik pak het ontbijt uit de koelkast. Dat is erg karig, één sneetje brood, een zakje chips en een flesje water. Daar zal ik het een aantal uren mee moeten doen. Ik trek de deur achter mij dicht en loop in tien minuten naar het station. De trein van 06.48 uur vertrekt precies op tijd. Het is niet mogelijk om op het station een kaartje te kopen maar dat is in Groot-Brittannië geen enkel probleem. De conducteur komt gewoon langs en ik koop een kaartje naar Edinburgh voor de lieve somma van £52,40. Hij bekijkt of er voor mij als 65+er of als gepensioneerd militair nog korting inzit, maar dat lukt op geen enkele wijze, waarvoor hij zich verontschuldigt.

Vanuit de trein kan ik nu eens op mijn gemakje de omgeving bekijken. De route gaat door het prachtige, heel erg lege heidelandschap van de Schotse Hooglanden. Ik zie nu zowaar een kudde grote edelherten en zelfs een vos. We passeren een paar kleine gehuchtjes met een stationnetje, de trein stopt er alleen maar op verzoek. Bij Helmsdale wordt de kust bereikt en volgt het gebied waar ik een paar dagen geleden nog gewandeld heb. Ook het stukje waar ik zelf op de spoorbaan heb gelopen.

Naar Edinburgh

De etappeplaatsen Helmsdale, Brora, Tain, Alness en Dingwall komen voorbij en een kleine vier uur later stopt de trein in Inverness, waar ik moet overstappen. Mooi even tijd om wat verse broodjes en drinken in te slaan. Om 10.47 uur zet de trein zich weer in beweging en rijden we op volle snelheid door de Cairngorms Mountains richting Edinburgh. De brug over de Firth of Forth is altijd een prachtig sluitstuk met het uitzicht op de brede baai. Opmerkelijk is wel dat de spoorlijn bijna pal over het vliegveld gaat, maar dat er geen station is. Ik lees in de trein op het informatiebord dat je in Haymarket

kunt uitstappen voor de aansluiting met de bus naar het vliegveld. Dat doe ik dus maar en ben mooi op tijd om in te checken bij de balie van Easyjet. Op die kleine vliegvelden gaat dat altijd snel en is er nog ruim tijd om in de shops te kijken.

Weer thuis

Het vliegtuig vertrekt ook precies op de tijd van 16.50 uur en een goed uur later landen we al op Amsterdam Airport. Nu nog met de trein naar Baarn waar Janny mij met bloemen hartelijk begroet en niet veel later kan ik de benen strekken in mijn eigen huiskamer.

TERUGBLIK LEJOG

Nadat al een aantal jaren diverse Lange-Afstands-Wandelpaden waren bewandeld, waaronder de Coast to Coast Walk in Engeland, werd het plan opgevat om de ultieme uitdaging aan te gaan om in Groot-Brittannië van Land's End naar John O'Groats te lopen. Om niet al te lang van huis af te zijn werd besloten om de afstand van ruim 1800 kilometer in vier stukken op te splitsen. Na een flinke voorbereiding en planning werd op 27 augustus 2006 in Land's End vertrokken met mijn wandelmaat Wim Veerman voor de eerste etappes.

Het eerste jaar werd in 14 etappes 440 km afgelegd tot aan Midsomer Norton. Vanaf Land's End over de South-West Coast Path naar Plymouth en via de Erme Plym Trail naar de Two Moors Way over de heidevelden van Dartmoor. Via stukjes van de Two Counties Way en langs het Western Canal langs

de plaatsen Tiverton, Taunton en Glastonbury om tenslotte in Midsomer Norton uit te komen. De weersomstandigheden waren over het geheel genomen prima op één dag na, toen we bij de doorsteek van het Dartmoor verschrikkelijk zware storm en regen trotseerden.

Het tweede gedeelte werd in 2007 wederom in 14 etappes afgelegd en ging over een afstand van 425 km van Midsomer Norton naar Hebden Bridge. Hierbij maakten Wim en ik gebruik van de Cotswolds Way, de Severn Way, de Staffordshire Way en de Limestone Way om bij Edale uit te komen waar nog een stukje van de Pennine Way werd gewandeld tot aan Hebden Bridge. Ook nu was het over het algemeen goed wandelweer. Alleen de eerste dag in het Pennine gebergte was erg mistig en regenachtig.

Vanwege andere wandelaafspraken in 2008 werd het derde gedeelte in 2009 gedaan. Nu werd in 15 etappes een afstand van 470 km afgelegd. Uiteraard werd vanuit Hebden Bridge vertrokken over de Pennine Way. Met een stukje Hadrian's Wall er tussen werd deze bijna tot aan het einde gevolgd. In Schotland werd via de Dere Street afgebogen naar de St.Cuthbert's Way en de Southern Upland Way. Vanaf Galashiels werd de LeJog route aangehouden langs de plaatsen Peebles en Falkirk waarna langs het Forth & Clyde Canal het stadje Kirkintilloch werd bereikt. Vooral de Pennine Way was een erg zwaar gedeelte, wat ook kwam door het slechte weer.

Omdat het voor Wim Veerman een te zware fysieke inspanning was geworden, werd besloten dat ik het laatste gedeelte alleen zou wandelen. Op 5 juni 2010 werd vertrokken voor de laatste 470 kilometers. Vanuit Lenzie bij Kirkintilloch werd gewandeld naar Milngavie waar de beroemde West Highland Way werd opgepikt. Bij Fort William ging de route verder over de Great Glen Way en daarna kon alleen

nog maar via de LeJog route van plaats naar plaats worden gelopen langs de noord-oostelijke kust.

Bij de planning werd volop gebruik gemaakt van Internet, zowel voor de boekingen van de vliegreizen, het uitzoeken van de routes en het bespreken van de overnachtingen. In het eerste jaar werden de B&B's niet vooraf besproken doch dat betekende onderweg veel zoeken en tijdverlies. In de volgende jaren werkte het vooraf boeken uitstekend. Maar dan moet je wel precies op schema kunnen lopen! Het laatste gedeelte in het hoge noorden van Schotland was niet gemakkelijk uit te pluizen. Er zijn weinig plaatsen en nog minder B&B's. Al met al was het een prachtige ervaring om door heel Groot Brittannië te wandelen en het was inderdaad zoals de Engelsen het zo mooi kunnen aangeven:

"There is a special magic about the phrase Land's End to John O'Groats.

The names conjure up romantic images of challenge and adventure and the ultimate journey to the opposite ends of the Kingdom".

"At Land's End you are on the fingertip of the South West Peninsula looking out into the vastness of the Atlantic Ocean, while at the northern extremity the cold seas stretch out towards the Arctic circle".

"Distance-wise, Land's End and John O'Groats represent the two points furthest apart on the British Mainland".

Now the LEJOG-Walk is determined, dared, achieved and done !!

-Piet Jansens-

Storm, regen en een slang aan de bronnen van de Lot

De Schotse schrijver Robert Louis Stevenson trok in 1878 met het ezeltje Modestine door de Cevennen, toen een ruig gebied en nu nog altijd de dunst bevolkte streek van Frankrijk. Zijn dagboekantekeningen gebruikte hij om het boek "Reizen met een ezel door de Cevennen" te schrijven. Dit boek werd erg populair in Frankrijk en later is hiervan een GR route gemaakt, de GR 70 die van Le Puy-en-Velay naar St.Jean du Gard loopt, een afstand van 230 km. Olat's Kees van Vessem liep dit pad en doet hiervan verslag.

Deel 2: Langogne—Le Bleynard

10 juni 2010, 4e etappe

Langogne – Le Cheylard-l'Eveque

De Napoleon onder de wolven

We verlaten de Velay en komen in de vroegere provincie 'Gévaudan', waar de herinnering aan 'het wilde beest' in Stevensons tijd nog sterk leefde bij de bewoners. Dit beest, uit de tijd dat hier in de 18e eeuw nog horden wolven rondzwierven, zou een bijzonder groot en wild soort exemplaar geweest zijn. Deze Napoleon onder de wolven terroriseerde de straat, at volgens de overleveringen vrouwen op en achtervolgde zelfs gewapende ruiters en postkoetsen. Dit is het land dat Stevenson beschreef als 'moerassig, bedekt door mist, met rotspartijen, dennen, modderige bosjes en velden, en met een wind die soms door de bomen brult'. De streek is dunbevolkt. Onderweg is vandaag niets te krijgen, lezen we in de gids, dus slaan we eerst water, stokbrood, ham en zoete broodjes in.

Water in overvloed

Vandaag een wat kortere etappe naar Cheylard. Er is regen voorspeld, maar we wandelen via wat oude straatjes en een bruggetje rustig het stadje uit, de hoogvlakte op. Daar gaat het mis. De wind brult ons opeens tegemoet, de lucht wordt donker om vandaag niet meer op te klaren en de regen valt met bakken uit de lucht. Het stormt.

We krijgen de volle laag en leunend tegen de wind en regen sjokken we verder. Gelukkig krijgen we straks een bos, dan zijn we van de wind verlost, denk ik. Plotseling roept Truus dat we een stel stommelingen zijn, want we zijn vergeten om de regenhoesjes over de rugzakjes te trekken. Truus moppert, ik vloek.

Eenmaal in het bos valt de wind grotendeels weg om op de open stukken weer toe te slaan. De regen blijft. Van de omgeving zien we weinig. We lopen stug door. Ergens in een gehuchtje schuilen we even onder een afdakje om op de kaart te kijken waar we ergens zijn. Het valt mee. We zitten vlak bij het dorpje St.Flour-de-Mercoire.

Eenmaal in het dorp zien we een bord met de tekst dat er even verder een schuilplaats is en kraanwater voor de wandelaars. Daaronder dezelfde mededeling in een mix van Engels en Nederlands. Goed bedoeld, aardig en merkwaardig. Het blijkt een overdekte oude wasplaats te zijn, waar vroeger

de dorpsvrouwen de was deden. Vandaar het water. Water trouwens in overvloed. De regenvlagen gieren over het oude huisje aan de overkant. Schuin tegenover ons ligt de kleuterschool. We zien de kinderen spelletjes doen in het zaaltje. Even wou ik dat ik een Franse kleuter was in plaats van een druipende Hollander onder een afdak. Maar alla, we drinken wat en eten ons stokbroodje. Het is zo soppig dat je er de ramen mee zou kunnen zemen.

Onverwacht valt er een groep Fransen binnen. Er is plaats tekort. We stappen op. Natter kunnen we toch niet worden, zeg ik. Dat is een misvatting. Het water druipt via de broekspijpen de sokken in en even later sopt het water in de schoenen. We komen door de plaatsjes Fouzillac en Fouzillac, met respectievelijk twaalf en twee huizen en beginnen aan de afdaling over een zompig pad naar Cheylard l'Eveque.

In het kleine centrum zien we onmiddellijk de Refuge du Moure, ons onderkomen voor de nacht. We worden welkom geheten en kunnen alles wat nat is uithangen in het halletje. We hangen alles uit, behalve ons zelf. Volop krantenpapier voor in de schoenen. Later wordt er nog een elektrisch kacheltje bijgeplaatst. De Refuge stroomt vol. We kruipen in bed. Lekker dicht tegen elkaar aan om warm te worden.

's Avonds eten we met 25 man aan lange tafels een goeie stevige maaltijd. Precies wat we nodig hebben. Het wordt nog heel gezellig.

17 km gewandeld met 430 m aan hoogteverschillen.

11 juni 2010, 5e etappe Cheylard-l' Eveque – La Bastide- Puylaurent

De dag begint goed, de zon schijnt en de schoenen zijn wonderwel droog dank zij het krantenpapier. Alleen onze broeken zijn nog wat klam. We nemen foto's van het leuke plaatsje, dat we gisteren amper gezien hebben. Het heeft wel een mairie (gemeentehuis), maar geen winkeltje, bakker of café. Omdat er ook onderweg nergens iets te krijgen is, nemen we een lunchpakket mee. We klimmen het dal uit, dalen af naar het volgende om weer te stijgen naar het min of meer standaard-niveau van pakweg 1000-1100 meter. Langs het pad bloeien wilde viooltjes en in de weilanden witte narcissen. Het doet ons denken aan de GR 65, waar in de Aubrac de witte velden soms een heel weiland bedekten, wat vanuit de hoogte net leek alsof er een plaatselijk sneeuwduitje langs gekomen was. We lopen lekker door. We dalen af naar het volgende plaatsje, schieten mooie smalle kronkelende bospaadjes in langs de bosrand met een weids uitzicht, steken een paar keer de D 154 over en naderen Luc. Vlak voor het dorp ligt op een Keltisch plateau een oud kasteel uit de 12e eeuw. Ruïneus, verlaten, maar met een prachtig silhouet tegen de lucht.

De bijbehorende kapel is nog intact. Fotogeniek en met een schitterend uitzicht over het dal van de Allier, Luc en de landerijen.

We zien een verwaterd bord, 'bar' en even later nog eentje met 'bar 500 m' met een pijl de andere kant op, van de route af. Gezien onze ervaring met de Franse meters, die meestal erg lang zijn, en de verweerde toestand van het bord, besluiten we de bar de bar te laten. We eten op het kerkpleintje, zittend op een bankje met achter onze rug een klaterend fonteintje en worden gegroet door iedereen die langs komt. Kom daar eens om in de Kalverstraat... Als het even later flink donker wordt en er een stevige bui dreigt, komen twee Franse vrouwen – ook randonneurs, (randonneuses?) – ons vertellen dat zij een beschut plekje hebben gevonden onder de overkapping tussen de kerk en de pastorie. Ruim genoeg voor ons vieren. Aardige lui, die Fransen.

Het blijkt niet nodig te zijn, de bui laat het bij dreigen. Wel gaat Truus nog even het karakteristieke kerkje in, dat er van binnen, vrij authentiek uitziet, met muren van natuursteen zonder het soms ontsierende pleisterwerk.

Overal routebordjes

We vervolgen onze weg via de D 154, wat saai lopen is. Hoewel, saai? We zien drie koeien, een kalfje en een oude tractor in een veldje van hoog opgeschoten fluitenkruid, bloeiende klaver en wat gras. Het plaatje past zó in een film uit 1930.

We lopen verder en vrezen toch de asfaltweg tot La Bastide te moeten volgen, maar tot onze verrassing komt het mooiste stuk van de dag nog. We raken verzeild in een echt wandelgebied rond La Bastide. Behalve onze GR 70 is er de GR 7, de GR 7a, de GR 72 en

de GR 700. Daarnaast een regionale route en diverse kleinere ommetjes. Overal wegwijzers en routebordjes. Even lopen we verkeerd omdat we verbleekt geel-rood aanzien voor wit-rood, maar we vinden onze weg snel terug. We steken de Allier weer over en raken verzeild in een gebiedje met weilandjes, bosjes en houtsingels. We lopen tussen de koeien, een boer is bezig zijn koeien te verscharen. Er kronkelt een beekje en een idyllisch hangbruggetje leidt ons er overheen. Aan de andere kant zien we dat de koeien in een lange rij de beek doorwaden. We rennen erheen voor een foto.

Daarna gaan we weer voor de koeien uit, totdat het pad doodloopt in een weitje. Waar is de markering? Juist! Bij de hangbrug, net de andere kant op. Het pad klimt een steile rotswand op. Pal onder ons zien we een spoortje, een weg en enkele huisjes. Een kilometers lang balkon naar La Bastide. De richel heet dan ook Serre de la Bastide. Eenmaal binnen in ons hotelletje begint het buiten weer te plenzen. De eigenaresse klaagt: normaal zit het

terras vol toeristen, maar nu ziet ze slechts een paar fietsers die een lekke band onder haar luifel repareren. Het neemt niet weg dat we 's avond genieten van een prima klaargemaakte coq-au-vin en een goeie fles wijn.

Afgelegd 19 km met 800 m aan hoogteverschillen.

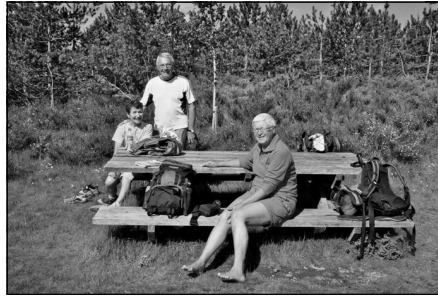
12 juni 2010, 6e etappe

La Bastide-Puylaurent – Chasseradès

Op ons programma staat een uitstapje naar de abdij van de Notre-Dame-des-Neiges, een drie km verder en hogerop gelegen klooster waar de monniken – gekleed in een witte pij met zwarte kap – een plaatselijke wijn produceren en onderdak bieden aan pelgrims. Stevenson bracht als protestant hier enkele dagen door en verwonderde zich over de discussie met een monnik die de gelofte van zwijgzaamheid had afgelegd. De avond tevoren hebben we tijdens het eten van andere wandelaars gehoord dat de abdij weinig voorstelt. Deze is een kleine honderd jaar geleden helemaal opnieuw gebouwd en bouwkundig weinig interessant. Verder is er een logies voor wandelaars en een winkeltje met religieuze snuisterijen. Niet de moeite waard voor een bezoek. De weg erheen moet ook weer terug afgelegd worden, tenzij je nog een extra omweg maakt over een gedeeltelijk ongemarkeerde route. Dat is niet alleen 14 km om, maar het komt weer uit op een stuk van het pad dat we gisteren ook al gelopen hebben. We besluiten de abdij dan maar te laten voor wat ze is en gezien het zonnige weer vandaag er maar een halve rustdag met een vakantiewandelingetje van te maken. Het is naar Chasseradès tenslotte maar twaalf km...

We beginnen dus met het zoeken van ansichtkaarten en een pinautomaat. De kaarten vinden we snel, maar de dichtstbijzijnde pinautomaat is pas in Le Blyemard, twee etappes verder. Maar ja, we waren voorbereid, dit is de meest dunbevolkte streek van Frank-

rijk en op het platteland zijn ze niet zo gek op die nieuwigheden. Betalen met de pin is bij lange na niet overal mogelijk. Fransen houden nog van contant geld. We beginnen met een klim van 300 m naar de top van "la Mourade" op ruim 1300 m. Dit is de nok van het Centraal Massief en vormt de waterscheiding tussen de Atlantische Oceaan en de Middellandse zee. Onderweg wordt het uitzicht steeds mooier. Op de top ontvouwt zich een prachtig panorama. We zien bekenden. Drie

mannen die we in Cheylard ontmoet hebben en het echtpaar dat gisteravond aan het tafeltje naast ons zat. We blijven wat luiëren en dalen na een half uurtje langzaam af van de hoogvlakte over een breed bospad dat tot in het dorpje Chabaliere reikt. Daar zien we Stevenson staan. Hoogstpersoonlijk, hoewel niet in levende lijve. Compleet met zijn (houten) ezeltje Modestine. Stevenson zelf staat er bij als een vogelverschrikker. Mooi staaltje van huisvlijt.

We kuiëren verder in de zon. De hele dag de tijd. Als we in Chasseradès aankomen blijkt ons overnachtingadres 'le relais de Modestine' nog niet open te zijn. We moeten wachten tot 15.00 uur, zegt de wat norse waard. Geen nood, een kilometertje terug hebben we nog een andere gîte gezien; we gaan terug om daar wat te drinken. Daarna bezoeken we het Romaanse kerkje. Piepklein, somber maar erg authentiek met zijn fortachtig voorkomen en de beelden uit de 12e eeuw. Als de herberg open gaat, vallen we van de ene verbazing in de andere. Schoenen uit, de gereedliggende slofjes aan. Als we de kamer binnenstappen, weten we waarom. Prachtig parket op de vloer. Truus gaat nog even een wasje doen, de (openbare?) waslijnen hangen achter de kerk, compleet met knijpers.

's Avonds genieten we van een uitstekend Italiaans diner aan de gemeenschappelijke tafel. Een stel fietsers, een Nederlands stel - later blijken dat de enige Nederlanders te zijn die we op onze tocht treffen - en wij. Ook de eigenaar en zijn vrouw schuiven aan. Z'n norse bui is over. Wijntje erbij, best uit te houden zo.

Afgelegd 12 + 2 km, met 750 m aan hoogteverschillen.

13 juni 2010, 7e etappe

Chasseradès – Le Blyemard

Na Chasseradès uitgelopen te zijn, komen we op een hoogvlakte uit. Het pad voert naar l'Estampe. Van bovenaf de berg zien we een spoorlijntje, een spoortunneltje en daaronder een oud dorpje. Vanuit ons perspectief bezien net een speelgoeddecor. Het blijkt het viaduct van Mirandol te zijn; de oude treinverbinding tussen Mende en La Bastide met een hoogtepassage op 1215 m. Alleen de TransPyrenese spoorlijn komt nog hoger. Eigenlijk had de lijn onder de top van de Montagne du Goulet (1500 m) door moeten lopen met een tunnel van meer dan twee km lang, maar dat werd af-

geblazen. De reeds gependeerde kosten – zo'n drie miljoen francs, prijspeil anno 1900 – waren weggegooid geld. De lijn, die doorloopt tot aan Nîmes, is overigens een van de meest pittoreske van Frankrijk.

Vrouwen

We dalen wat later abrupt af naar het dorpje. Oud, zó uit de 18e eeuw gestapt. Een smal hoofdstraatje, wat huizen, hier en daar verlaten, hier en daar bewoond. Stevenson's pad werd indertijd onderbroken door een grote kudde schapen, die het straatje in de volle lengte en van muur tot muur blatend en bellend blokkeerde. Onbegaanbaar voor hem en zijn ezel. Wij hebben vrije doorgang. We groeten een keer links en een keer rechts en klimmen in korte tijd naar het Bois de Goulet op 1430 m hoogte. Bij een monument voor een boswachter rusten we genoeglijk tegen een paar gerooide bomen. We groeten een groep voorbijkomende randonneurs en blijven lui liggen in de zon. Daarna dalen we af naar Serremejan, tenminste wat er nog van over is.

Alleen de ruïnes staan er nog. Deur- en raamopeningen in vrijstaande begroeide muren zonder dak. Zittend in een raamopening eten we ons brood op.

Plotseling een donderslag bij heldere hemel. De zon schijnt. Ik kijk in de richting van het geluid, maar zie vanwege de hoge sparren niks wat op onweer duidt. Na een bocht in de weg zien we de bui hangen, maar die trekt na een paar spatjes gelukkig over. De zon schijnt weer. Even later zien we op een plateau de randonneurs van zoeven zitten; schoenen uit, eten en drinken bij de hand. Allemaal vrouwen. Ik schat dat driekwart van de wandelaars op deze route vrouw is.

Ho!

We dalen langzaam af naar de bronnen van de Lot. We passeren beekjes, nog meer beekjes, weiltes en bosjes. Alles van vochtig tot nat. Hó !! Plotseling verstart m'n voet in de lucht. Ik stap bijna op een slang. Als ik een stap terug doe, verdwijnt hij langzaam in het gras. Langzaam, want met zijn lengte van 70 cm is hij nergens bang voor.

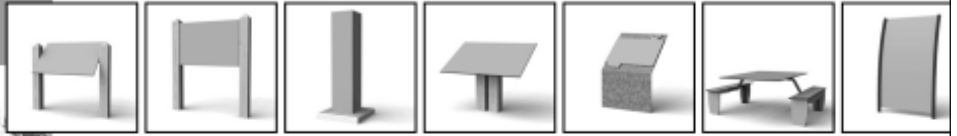
We komen het bos uit en bereiken een open vlakte met de massieve rondingen van de Mont Lozère in de verte. Bij het gehucht Les Alpiers zou volgens de gids een restaurant moeten zijn. We hebben zin in koffie, maar we zien echter niks. Achteraf blijken we een bordje gemist te hebben. We lopen door naar Le Bleynard en dat is maar goed ook, want de lucht wordt steeds vuiler. Het begint weer te rommelen. Links en rechts hangen onweersbuien. We lopen stevig door en houden het droog op de laatste kilometer na. We pinnen nog even in de plaatselijke super en stuiven dan met grote druppels in de rug La Remise binnen, ons onderkomen deze nacht. Goede naam voor een halte onderweg. Goed van eten en drinken, goed rustpunt voor de klim over de Mont Lozère. 's Avonds lopen we nog even het plaatsje door. Oude straatjes, geveltjes, en een mooie vierkante kerktoeren in het centrum.

Afgelegd 17 km, met 990 m aan hoogteverschillen.

*-Kees van Vessem-
(wordt vervolgd)*

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

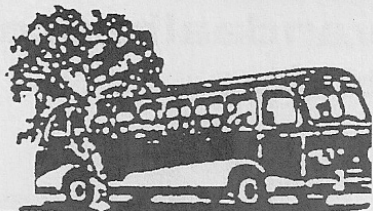
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

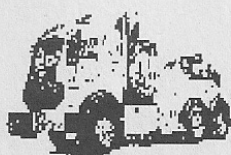
OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op giro 2608214
Info: 06 12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

NOORD - ENGELAND Coast to Coast en Hadrians Wall

Noord Ierland Mourne & Ulsterway

Dit jaar staan 3 wandelreizen op het
programma in de periode mei en juni
2011.

FRANKRIJK Vierdaagse van Chantonnay

29 mei t/m 6 juni 2011

Bezoek aan de kathedraal van Chartres
en de plaats La Rochelle.
Wandelen over GR-paden en daarna vier
dagen de Vierdaagse van Chantonnay
over zoveel mogelijk onverharde paden
en privé landgoederen.

Wandelweek in de Ardennen 11 t/m 19 juni 2011

Wandelweek Airbornepad Market Garden 25 t/m 29 juli 2011

Santiago de Compostela - Engeland - Nieuw Zeeland - Australië

Thailand - Frankrijk - Ierland - La Palma

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2011 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325